

בחי' שליטת והוא להעלות מ"ן אל אר"א כדי שידווגו וג' בחי' אלו נעשות צבת אחת ולכן נבאר ג' בחי' אלו על הסדר יד: דע כי ז"ן נק' בניס דאר"א ואמננו עם בני ישראל נק' בניס לה' אלהינו שהם ז"ן והנה המ"ן אשר מעלה המלכות אל ז"א היא בחי' נשמות הגדולות שהם הבנים שלהם כנז' והמ"ן אשר מעלה אר"א לאבא ה"ס המזוין הפנימי דרו"ן בני אר"א ואלו המזוין שלהם ה"ס הנשמה הפנימית שלהם ודע כי יש לאדם התחזון ד' בחי' והם נשמה לנשמה מד' אבא ונשמה מד' אר"א ורוח מד' הת"ת ונפש מד' הט"ק. והנה הנפשין והרוחין של הגדולים הם המ"ן ומ"ד ברו"ן והנשמה ונשמה לנשמה הם מ"ן ומ"ד לאר"א יטן כי משם נחזבו וכמבואר אל"י ביחוד מ"ן מורי ז"ל על ענין השתעמות על קברי הגדולים לדבר עמהם ונמלא שכאשר מדווגים אר"א ועולים מ"ן דרו"ן לגביהם הנה גם הנשמה ונשמה לנשמה של הגדול עולה עמהם בסוד מ"ד ומ"ן שלהם. אבל עדיין לא זכינו שיפרש לי מורי פרטי ב' בחי' אלו דנשמה ונשמה לנשמה אבל דרך כללות אמר לי שאכיון להעלות הנשמה של האדם ביחוד ק"ש ולא הזכיר לי בחי' נשמה לנשמה ה' והנה כונתו היא להעלות ז"ן בסוד מ"ן לגבי אר"א אמנם מפני היות זמן הגלות והחורבן אין בהם כח לעלות עד שנמשך להם תחילה חיזה האר"ה מלמעל' כדי שיהיה בהם כח אח"כ לעלות ואז אח"כ ידווגו אר"א. ואמנם ההארה הזו העליונה אר"א לקבלה מלמעלה בלתי זוג עליון וכיון שאין עדיין העלאת מ"ן אר"א אל זוג עליון ולכן לדעת הענין הזה איך אפשר להיות לר"ך לבאר לך הקדמה והיא זו:

אמנם עיקריות ההוא רוחא הם ז"ן ולפיכך זו כאשר רואים אר"א להדווג לזרך הנשמות שהם פנימיות העולמות אין זוגים רק ע"י עליית ז"ן עד אר"א בסוד מ"ן. וזאת היא עיקר כונתו בענין התפלות והמזוין לתקן את ז"ן כדי שיכלו לעלות בסוד מ"ן אל אר"א עתה בזמן החורבן אשר הם נופלים ואובדים בעוה"ז והיו לריקים לקימות להעלותם ע"י מעשיו הטובים. אבל הזוג החיטון אשר הוא לזרך חיות העולמות ולכן ז' א"ו נפסק אין לו לזרך אל עליית מ"ן של ז"ן כי אין זה נקרא זוג גמור לפי שאינו אלא בתיבת חיטונות. ולכן אין לזרך לזרך שיעלו שם בסוד מ"ן ע"י מעשיו כנ"ל אבל הוא נעשה מעצמו. גם יש טעם אחר למה זה הזיווג החיטון אינו נפסק והוא כ"א היה מוכרח ולזרך אל עליית ז"ן לא היה יכול להיות תדירי לפי שאר"א החטא גורם ואז נופלים ז"ן לתחת א"ו היו אר"א מתבטלים מן הזוג הנו' ולכן כיוון שאינן לריקים אל עליית ז"ן בסוד מ"ן לזה הטעם לא פסיק ואמנם אותו השרש של ההוא רוחא הנשאר בתוך אר"א הוא המעלה את המ"ן אל לזרך הזוג החיטון הנו' שלא ע"י ז"ן וכבר הודעתך מה הוא ענין ההוא רוחא דשביק בה בעלה כי הנה הוא שם הוי"ו דמילוי היותו שהוא בני' ב"ן וז"ס ויהי בלאת נפשה כי מתה וי"ן ענין זה באורך בשער הפסוקים בפ' וישלח: **ועתה** נבא אל הכוונה לבאר ענין יחוד ק"ש הנה כונתו בתחילה היא לזווג זוג חיטון דאר"א. אמנם לפי שהוא נעשה מעצמו שלא ע"י העלאת מ"ן של ז"ן כנז' לכן אין את מכוונ' אותו בענין היחוד דק"ש כי הנה הוא זוג תדירי ואינו נפסק ונעשה מעצמו אבל כונתו היא להוריד האר"ה ושפע מן הזוג ההוא אל ז"ן לשיהיה בהם כח לעלות בסוד מ"ן אל לזרך זוג האחר של הפנימיות במלת אחד:

דע כי למעלה באר"א ג' יש ב' מיני זוגים הא' הוא כדי לתת קיום וחיות ומזון אל כל העולמות ולקיימם קיום ההכרחי להם אמנם זוג הזה הוא תדירי ואינו נפסק שום רגע כ"א יפסק רגע א' יתבטלו כל העולמות מקיומם והי"ס. והב' הוא כדי להמשיך ולתת מזון לז"ן כדי להוריד נשמות בני אדם התחתונים בעוה"ז וטועה כי נשמות של הגדולים הם פנימיות העולמות והזוג הזה אינו מוכרח להיות תדירי ולפעמים נפסק וזוה ית' לך שינוי מאמרי רז"ל כי במקום א' מהזוהר משמע שפגס התחתונים מתי האי פרודא עד אר"א וכדוגמא זו מל"ט בדברי רז"ל נעבד הקב"ה שלא יכנס בירושלם של מעלה וה"ס זוג אבא באר"א הנקרא ירושלם של מעלה עד שיכנס בירושלם של מטה וה"ס זוג ז"א בנק' הנק' ירושלם ש"מ ומילוי ב"ב אר"א דלעילא באר"א לא מתפרשן לעלמין וזווגייהו תדיר בסוד ונהר יולא מעדן יולא תדיר ולא פסיק אף אמנם זה הזוג דלא פסיק הוא זוג חיות העולמות כנ"ל והנה המ"ן דאר"א אשר הם לזרך הנשמות שהם פנימיות העולמות הנה הם ז"ן העולים בסוד מ"ן לזרך הזוג הק"ל ואם הם אינם עולים אין הזוג נעשה למעלה ולכן בזמן החורבן אשר ז"ן נופלים למטה נפסק לפרקים הזוג העליון הנו' וכמ"ס בע"ה: וכבר הודעתך במ"א בענין מלאות מ"ן מה ענינם והוא כי צפת בעילה וביאה ראשונה שביק בה בעלה באחתיה רוחא חדא דיליה והוא רוחא אשתאחר תמן בה תדיר וזהו הטעם שאין האשה מתעברת מביאה ראשונה לפי שבתחילה בביאה ראשונה ד' לר"ך לעשותה עלי לקבל הטיפה העליונה ולכן בביאה ראשונה עושה אותה כלי ומשם ולהלכה כל שאר הכעילות הם מלעיו"ה ונעשות בחי' נשמות וולדות ע"י ההוא רוחא דשביק בה בביאה קדמאה והוא משרז"ל אין האשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי והוא ההוא רוחא דשביק בה:

והנה כל הבנים הנולדים משם ואילך הם נעשים בכח ההוא רוחא דשביק בה בעלה וכולם לוקחים דבר מועט ואיזה ניטן מן ההוא רוחא עד שנשלבם ההוא רוחא וכיון שנשלבם ההוא רוחא ולא נשאר באשה כלום מן ההוא רוחא אין האשה יולדת עוד. וזהו הטעם שאדם חייב בכבוד אחיו הגדול כמ"ס רז"ל את ה' לרבות אחיך הגדול. והטעם הוא כי הנה אחיו הגדול הוא לוקח בתחלה עיקריות ההוא רוחא. והאח הב' נוטל מה שהשאיר אחיו הגדול ומאז שהשני טפל לראשון ועד"ו האח הב' טפל לב' אחים הראשונים לפי שלוקח השני מה ששאר מה ששלקחו. והנה ז"ן הם ב' אחים הגדולים וכל הנשמות הטהורות היוצאים מן זוג העליון דאר"א הנה הם אחים אל ז"ן וז"ס למטן אחי ורעי

תננות וביאורים: א) חסר כאן וז"ל שפ"ח ס"ה מק"ש אחר נשמה והלגנ"ד שראוי לבין ע"ד היחוד משפר לי בכח"י מורי ולה"ה כי לר"ך לעלות שתיין זוי"מ"ד לאב"א וזו מ"ן להעלותם והנה כונתו וכו': ב) עיין ע"ה שפ"ח ס"ו: ג) הנהות הר"מ דקל"ו דפ"ח ספ"א שם הלשון לאב"א ב' באר"א ונ' ביטא"ת וכו'. ל"ב א"ת כלל גדול הוא זה ומתורן כמה דרושים הסתירים זה את זה דשעמי"ה ששפט דרו"ן חו"ב קיים לעד אף דיבטא"ת ככל ופסמים הישר מהו ופ"י הקדמה זו יתיישב לך הכל ודו"ק: ד) עיין פ"ח שער מ"ן ומ"ד הישר מזה. כן הוא בשער הכוונות הישן ובלוח הפסוקים שם שבסוף הספר כתב וז"ל חולי הכוונה לדרוש שארי וס' כבוד זוג לר"ך ב' ביאות ואחת שטבל לפרש גם כן בחיטון זה עיין יפ"ח דף א' עכ"ל והרכ שטן שטן כונת וז"ל אינו זה מן הספר ואין זה הערך: ה) בכתובות דף ק"ג ע"א דר"ש מוא"ו דוחא וז"ע: ו) כשפ"ח הנוסח אשר אינו נפסק ולא נרמ' ולכן אינו נפסק: ז) פפ"ח ס"ס מק"ש: ח) עיין לעיל כ"ב סוף ע"א טעם אחר: ט) כשפ"ח י"ס הנה"ה וז"ל מה י"ס אחד טורף כחמה דהיינו כסם ס"ב ואחד הכר ב"א דהיינו כסם מ"ה לפי שאורש ועיר נשאר כמעי אר"א כנ"ל שאימא תתן לה מוחין עכ"ל: י) הלשון אינו מדויקת וז"ל פפ"ח רפ"ח יט"ז וס' ב"ן שמהו שהוא הפנים של המלכות שם הם ירדו הרי הכל ג' שם פכ"ל: י"א) כשפ"ח הנוסח ה"ו קלות: י"ב) ה"ו קלות פפ"ח: י"ג) כשפ"ח ס"ס וז"ל אמנם המ"ן של הזיווג ההוא הוא כס' ב"ן אשר שם בו"ת דבינה ומשם ההוא של ב"ן הוא ממכלת פתה טו':

והנה כל אלו בחי' הגדולות להתמקק זולם מתחברים במל' ונקרא שם על שם שמתין להמשיך אל זה מה ששם אור מן הע' העליונה הגדולה שהיא הו"ת דאר"א והטעם הוא לפי שמל' נקרא שביעית בערך הז' י"א קלות ולכן היא לריכה לקבל מן ז"ת דאר"א שאח"כ חובל להדווג עם וק"ז ז"א שהם סוד אור' כנודע אבל ישראל שהוא ז"א אינו לר"ך לקבל רק מן ש"ר אל שהם קו"ג דאבא שהם ב' קלות הראשונים כי כבר יש לו וק"ל ולכן יפסיק לו כמה שיקבל שפע מן ב' קלות ראשונ' אבל המל' שהוא שביעית לריכה לקבל מכל השבע י"א קלות. והנה ביאור זה הע' יותר מפורש יובן במש"ל כי היא מקבלת עתה מזווג אר"א שהוא לחיות העולמו' הנה מ"ן של הזוג הק"ל הוא שרש י"א אל שם ההוא בני' ב"ן אשר מקומה

תננות וביאורים: א) חסר כאן וז"ל שפ"ח ס"ה מק"ש אחר נשמה והלגנ"ד שראוי לבין ע"ד היחוד משפר לי בכח"י מורי ולה"ה כי לר"ך לעלות שתיין זוי"מ"ד לאב"א וזו מ"ן להעלותם והנה כונתו וכו': ב) עיין ע"ה שפ"ח ס"ו: ג) הנהות הר"מ דקל"ו דפ"ח ספ"א שם הלשון לאב"א ב' באר"א ונ' ביטא"ת וכו'. ל"ב א"ת כלל גדול הוא זה ומתורן כמה דרושים הסתירים זה את זה דשעמי"ה ששפט דרו"ן חו"ב קיים לעד אף דיבטא"ת ככל ופסמים הישר מהו ופ"י הקדמה זו יתיישב לך הכל ודו"ק: ד) עיין פ"ח שער מ"ן ומ"ד הישר מזה. כן הוא בשער הכוונות הישן ובלוח הפסוקים שם שבסוף הספר כתב וז"ל חולי הכוונה לדרוש שארי וס' כבוד זוג לר"ך ב' ביאות ואחת שטבל לפרש גם כן בחיטון זה עיין יפ"ח דף א' עכ"ל והרכ שטן שטן כונת וז"ל אינו זה מן הספר ואין זה הערך: ה) בכתובות דף ק"ג ע"א דר"ש מוא"ו דוחא וז"ע: ו) כשפ"ח הנוסח אשר אינו נפסק ולא נרמ' ולכן אינו נפסק: ז) פפ"ח ס"ס מק"ש: ח) עיין לעיל כ"ב סוף ע"א טעם אחר: ט) כשפ"ח י"ס הנה"ה וז"ל מה י"ס אחד טורף כחמה דהיינו כסם ס"ב ואחד הכר ב"א דהיינו כסם מ"ה לפי שאורש ועיר נשאר כמעי אר"א כנ"ל שאימא תתן לה מוחין עכ"ל: י) הלשון אינו מדויקת וז"ל פפ"ח רפ"ח יט"ז וס' ב"ן שמהו שהוא הפנים של המלכות שם הם ירדו הרי הכל ג' שם פכ"ל: י"א) כשפ"ח הנוסח ה"ו קלות: י"ב) ה"ו קלות פפ"ח: י"ג) כשפ"ח ס"ס וז"ל אמנם המ"ן של הזיווג ההוא הוא כס' ב"ן אשר שם בו"ת דבינה ומשם ההוא של ב"ן הוא ממכלת פתה טו':

מקומה בז"ת דאימא ומן ההויה ההיא דב"ן היא מקבלת עמה כדי שיהיה לה כח אח"כ להעלות מ"ן, ולכן גם ההארה שלוקחת עמה היא מן מ"ן דוגמתה ג"כ כפי מה שהיא עתה לריכה להעלות כי כיון שהיא לריכה להעלות מ"ן לכן לריכה לקחת הארה מן שרש מ"ן העליונות, וכבר הודעתוך בשער הפסוקים ב'פ' וארבע הידות יהיה לכם לאכלה כו' כי ה' ידות הם נרמזות בשם ב"ן וז"ל מיעוד באלצט שהיו הראשונים נוהגים למעך באלצט ולהוילא הבתולים כמבואר אללנו במקומו : ח)

והנה היד כלולה מה' אלצטות שהם חמש אותיות מגלפ"ך שהם המ"ן עלמן וכ"ל כלולה מה' הרי הם הי"ם ה' (ג) שהוא ה' ידות ובהם חמש אלצטות בכל יד וא"כ נמלא שכולם נרמזות בשם הו"וה דב"ן כליוורו יהיה כן כי יוד במלואה יש בה ב' אותיות י"ד ושאר בה אות ו' ואח"כ תקח ב' ההי"ן במלואם שהם ד' ההי"ן וכל אות ה' לרמה ד' י' כעוד הרי ד' ההי"ן הם ד"פ י"ד ועם הי"ד ראשונה הרי ה' ידות נשאר משם ב"ן ג' ויין שהם אות ו' דמילוי יו"ד וב' הו"וין האחרים הרי ג' ויין והנה ה' ידות הם בגי' ע' וז"ל ע' רבתי דשמע ישראל שה"ס ה' ידות דמ"ן דאימא עלאה. וג' הו"וין הנשארים עם ההו"וה דב"ן (ג) דההי"ן עלמה שהיא בגי' ב"ן הרי ע' שנים וז"ל ותרב משאת בנימין. ה' ידות הם ה' ידות הגו' דהויה דב"ן שה"ס בנימין שהם המ"ן והסוד הזה נרמז ב'פ' ובניהו בן יהוידע כו' והוא כמה שביארנו כי יש לדיק תחתון ולדיק עליון. יוסף הוא לדיק עליון שהוא יסוד דדבורא נטות מ"ד ולדיק תחתון הוא יסוד דטוקבא הנותן מ"ן וגם הוא נקרא לדיק אלל שהוא תחתון וה"ס בנימין הלדיק לפי ששרשו מן הזכר כי הנה הוא רוחא דשבת בה בעלה בביאה קדמאה הנה הוא הוא ולכן גם הוא נקרא לדיק אלל שהוא תחתון וה"ס בנימין הלדיק פי' בן ימין כי ב"ן ר"ל שם הויה דב"ן (ג) הגו' במילוי ההי"ן שהיא בגי' ב"ן ואמנם הוא נק' ימין לפי שניתן לה מן הזכר הנקרא ימין בביאה ראשונה כעודע כי דבורא מימינא וטוק' משמאלא שהיא עיטרא דגבורה ועל ענין זה רמזו ב'פ' וילא בענין רחל דיתבא בין תרין לדיקים בסוד ולדיקים ירשו ארץ כו' והנה כל הלדיקים אשר הם מעלים מ"ן נקרא ע"ש בנימין ואחד מהם הוא בניוה בן יהוידע וז"ל ובניהו ב"ן יהו"ו כי יהו"ו הם שלשה אותיות ראשונות שהם ע"ב ס"ג וזאת הד' ה"ל תתאה היא שם ב"ן והו' ובניהו ב"ן יו"ד וכבר ביארנוה במקומו ע"ש. ואומר בן איש חי פי' כי הוא ב"ן שהיא הויה דמילוי ההי"ן שהיא בגי' ב"ן והוא בן איש חי פי' שהוא נמשך מן היסוד לדיק עליון הנקרא חי וגם הוא נקרא חי כמוהו לדיק תחתון והנה ב"ן ח"י הוא גי' ע' שהם ג' ויין הנשארים משם **ב"ן העשוי** כליוורין כנ"ל והם בנימפריא ח"י ועם ב"ן הרי ע' : **עוד** תכין באות ע' פי' ג' והוא אל כללות ז"ל דאימא והנה הם רמזים בשם ס"ג כי גם הוא סודו ע' דהיינו ס"ג ע"י אותיותיו הרי ע"ג תסיר ג' ישאר ע'. והרי נתבאר ג' כונות בסוד הע' האחד הוא בסוד מ"ן בעלמן שהיא ליו"ר ה' ידות והב' הוא בסוד דמילוי ההי"ן המעלה את המ"ן כמו שהודעתוך כי המ"ן הוא דבר אחד ויש ג"כ כח אחר המעלה אותם וכ"ל הוא דבר בפני עצמו והג' הוא בז"ת דאימא אשר המ"ן עומדים בתוכם ובפנימיותם אבל מן הז"ת עלמן לרין ג"כ לקבל הארה וה"ס הויה (ד) דס"ג אשר בז"ת שלה ועם "י אותיותיו הם ע"ג ואם תסיר ג' ישאר ע'. וביאור הדבר כמה שהודעתוך כי עקריות הויה דס"ג הוא שם אל היוולא מננה שהם ג' יודין וא' שבו שהם בגי' אלל כמבואר אללנו בדרוש הליני' וע"ש :

והנה עתה בתחילה אשר עדיין איננה מעלה מ"ן אינה לריכה לקבל הארה מן עיקריות ההויה שהיא שם אל"ה (ה) אלל משאריות ההויה והוא כי כאשר תסיר ג' יודין וא' אשר בכללותם אינ' אלל ד' אותיות ואע"פ שבמספרם עולים לחשבון גדול אל תכין להוילא אלל בנחשבות אותיו' שהם ד' אותיות בלבד ונשאר ס"ט ועם הכולל הרי ע'. ואמנם ארבע אותיות הגו' נמשכים אח"כ בעת העלאתם מ"ן וז"ל ד' רבתי דאחד כמשיית בע"ה :

ישראל (י) עתה מקבל הז"ל מן אבא הארה כדי שיוכל

אחר כך להעלות מ"ן כדוגמת מה שביארנו במלת שמע לטרוך נוקביה והנה בזוהר במקומות רבים וגם ב'פ' ואחמנן אמרו כי ישר זה היינו ישר' וכבר הודעתוך כי כמוש"ל מחמלק לב' פרלופים והם יעקב וישראל וכן גם נוקביה נחלקת לשנים והם לאה ורחל. והנה גם ע"ד מחמלקת אימא עלאה לב' בינה ותבונה וגם אבא נחלקת לב' והם אבא ויש"ם והטעם שנקרא יש"ם הוא משום דאימא ישראל וטא והוא הו"ל. והנה עתה במלת ישראל מקבל ז"ל הנק' ישראל וטא הארה מן יש"ם פרלופך התחתון דאבא כנו' ולא מכולו אלל מבחי' חסד וגבורה שבו הנק' ש"ר אל"ל שיר משמאלא אלל מימינא כנו' בתיוקנים וכבר ביארנו לעיל (ז) במלת שמע למה נוקביה מקבלת מכל הז"ת דאימא וז"ל מן חו"ג דאבא לבד והנה האר' ז"ל אינה כהאר"ת נוקביה והוא משנת"ל שיעדין את לריכס להשלים לו מוחין דייקא שהם שמות אלהים. ואמנם יש הפרש בין הד' ק"ש אשר לנו קורים בכל יום כי אין הזמנים שוים ככל וכבר נת"ל באורך עניינם. ואמנם עתה נבאר הק"ש דשחרית דיוולד ונחזור לענין הנה בהכרח הוא שבקטנותו של ז"ל שהוא זמן היניקה גם אז יש לו מוחין אלל שאינם שלימים וכבר ביארנו לעיל כי לעולם אי"ל שיחברו לו לפחות המוחין הפנימים דשמות אלהים מלד אימ'. והאמנם (ח) במה שיהיה יותר ממדרגה זו יש ארבע מדרגות ואלו הם הא' שיהיו בו מוחין פנימים דאימא דקטנות. הב' הוא שיהיה בו גם מוחין מקיפין דקטנות מלד אימא. הג' שיהיו בו גם מוחין פנימים דקטנות מלד אבא. הד' שיהיה בו גם מוחין מקיפין דקטנות מלד אבא וכל הד' בחי' אלו הם במוחין דקטנות בשמות אלהים (ט) והנה סדר מעלתם היא זו שבחמ"י נכנסין מוחין דאימא הפנימים ואח"כ הפנימים דאבא ואח"כ מקיפין דאימא ואח"כ מקיפין דאבא ואני מסופק בזה אם שמעתי להיפך ממורי ז"ל אם מקיפין דאימא קודמין אל פנימים דאבא. והנה עתה בעת הק"ש דשחרית דיוולד יש בו כל ג' מדרגות הראשונות ועדיין חסר ממנו המדרגה הד' הגדולה מכולם והיא מקיפין דאבא דקטנות והנה אלו המקיפין הם הנפגים בו עתה במלת ישראל וכבר עתה נשלים בכל הד' בחי' דמוחין דקטנות. ואח"כ נעשה בחי' מ"ן למעלה במלת אחד ואז מקבל המוחין דו"ק נגדלות וסוד רמיזא ובוית אלו המוחין המקיפין דאבא דקטנות איך נכנסים במלת ישראל הוא באופן זה שבתו"ת שהם ב' אותיות י"ה מן אלהים ואלו הם המקיפין דאבא והם מקיפין אל הגי' מוחין הא' הוא שם י"ה במילוי יודין והוא ע"י הכאה באופן זה יוד פעמים י"ה הם בנימפריא ש' מן ישראל והו' מקיף של מוח חכמה הב' הוא שם י"ה במילוי ההי"ן והוא ע"י הכאה באופן זה יוד פעמים י"ה הם בגי' ר' מן ישראל והו' מקיף של מוח הבינ'. הג' הוא שם י"ה במילוי אלפין והוא שם בלתי הכאה. והטעם הוא לפי שבמח הדעת שבימי הקטנות אין בו כח כדי להכות ולהרבות אורות לפי שבזמן העיבור לא היה בו עדיין מוח הדעת כלל ועשה בזמן היניקה נמוסף בו הדעת אלל שאין בו כח להכות ולהרבות אורות והנה הוא בגי' כ"ו ועם שם י"ה עלמו אשר הוא שרש אלל הב' מלוי' הגו' הנה הם בגי' מ"א והם בגי' ג' אותיות אל"ל מן ישראל : **ודע** כי אנו לא שמעתי ענין זה בפרטות ממורי ז"ל רק בדרך כללות באופן זה יוד פעמים י"ה הם ש' מן ישראל ויוד פעמים י"ה הם ר' מן ישראל ויוד היא עם י"ה הם אל"ל מישראל ואלו הם מקיפי אבא : **אבל** הלע"ל לפרשו ע"ד הנוכח אע"פ שלא קבלתי ב'פ' לפי שכבר נתבאר לנו שהג' מוחין דאלהים במילוי שלהם הם ע"ד יי"א ביודין בההי"ן באלפין בחכמה בבינה ובדעת וגם נלע"ד ע"ד שאמרנו בענין ד' כוונות דליל פסח שהם המוחין דקטנות עלמם והם ד' חו"ג וחגי והם משונים זמ"ל וכו' שם ע"ש. וכן נלע"ד כאן כי היודין בחכמה וההי"ן בבינה והאלפין בלי הכאה הוא בחדר כי אינו מתגלה כי כן כמו הראשונים היותר מעולים. וי"ה הפשוט בלתי מילוי הוא בגבו' כי הגבו' נכלפת ונכללת בתוך החמדי' כעודע כי היסוד דאימא יש בו חו"ג וגבו' נעלמים בתוך החמדי' ואינם ניכרים שאל"כ היה מוכרח להיות תרין חללין לתרין עטרין שבדעת והרי נתבאר מה היא ההארה שנתוסף עתה בז"ל והוא כי נקרא ישראל ע"ש בחמ"י הגו' והנה ההארה זו שהם אלו המוחין המקיפין דקטנות

הנהגות וביאורים : א) פ"ח שט"ו סוף פ"ה. תב"ש דף ק' פ"ב : ב) וכל ה' לורת ד"י הרי הם ה' ידות פ"ח : ג) דב"ן ליחא כתיב' : ד) עיין דכ"ט שאלה ו' ד"א ע"ג : ה) פ"ה הג' יודין ואלף שעולה אלל עיין זוה"ק סינתם רמ"ו ע"ב שורה י"א : ו) פט"ה פ"י מק"ט : ז) עיין לעיל פ"ב ד"ה והנה כל וכו' : ח) פט"ה סם הנסחא מלד אימא אך השאר יש בהם בחי' כי הלא ד' כתיבות הם א' מוחין פנימי דאימא כו' : ט) אחר מאיר הסדר אינו טן כי הרי נתבאר לקמן כי פנימים דאבא נכנסים בעמידה לנשם ומקיפי אימא בחורה ומקיפי אבא בברכה כהנים נמלא כי סדר ראשון אמת ויולי כי בוודאי כי כמו שהסדר נגדלות כן הוא קטנות וע"ל שכתב בן כהדיא היפך ממה שכתב נאן שהסדר הב' הוא אמת :

שמע יחוד ה הו יה נ"י א"ל ייאי יאההויהה

	מדרינג שניעית	מ' דחסד
ע"כ דע"כ	יוד הי ויו הי	כ"ו כ"ו דעתיק אנה ז"א
זיוג דנ"ר	מדרינג חמיסית	מ' דנבו'
ככתר יאההויהה	יוד הי ואו הי	כ"ו כ"ו דעתיק דעתיק איפה ניק ז"א כ"ו
כ"הנ"ד יאהלוההים	יוד הי ואו הי	מ' דתפא'
כז"ת יאהרונהי	יהוה	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
	יוד הא ואו הא	מ' דמלכות י
	מדרינג שליטת	כ"ו כ"ו דעתיק דעתיק ז"א
	יהוה	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
	יוד הא ואו הא	מ' דמלכות י
	מדרינג שניט שביא ד'	כ"ו כ"ו דעתיק דעתיק ז"א
	מספר סך כילכ רפ"ח	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
	פניכ דמלכות	

אוצר החכמה

יוד הו הו הו

סך כולס נ"י כס משמע

כליכ דמ"ן עס מ"ן מיסוד דאימא

י' מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך. י' ע

כה המעלה מ"ן יהוא רוחא מיסוד דאימא

ריה ווו יוד הו הו הו י' ע

מז"ת דאימא מבינא דאי'

יוד הי ואו הי י' ע גמח ור ה וו ה

לכלק הארת הלבוש הגמשך מהארת עטרת יסוד דתבונה לה"ת
 דתבונה ומלנין הארת הלבוש הנז' לנידך ת"ת דז"א.
 יכוין

<p>יכוין להמשיך מח"ן בנ"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דא"י עם מו' פנימיו דל' דל' ונ' דללס עם חלקי הנרנח"י והמקיפי' המלוכשי' זהם שהם ג' אהי"ה וג' הויות בני' כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה.</p>	<p>נשמ' דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן אֱהיָהּ יְהוָה אֱלֹהִים</p>	<p>חיה דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן אֱהיָהּ יְהוָה אֱלֹהִים</p>
--	---	--

לחח"ן בנ"ה דת"י דו"ק דכירורי'
 הגו' הכלולי' בחוך הנוק' העומדת
 בהיכל אהבה דברי'.

רוח דנרנח"י דנפש דנ"ר
 דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן
 אֵל הוּא יוֹ הוּא
 יוֹ הוּא וַו הוּא
 אֱלֹהִים

ישראל להמשיך מח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דכרלו'
 ו"ק דהבו' עם מקיפי הר"ם דללס המלוכשי' זהם
 עם המו' דיניקה המלוכשיס זהם מהם מלוי דרצוע דקס"א העולה
 בנ"י ש"ר והם מקיפי החו"צ דר"מ, ומ"א אותיות דקס"א העולים
 בני' ארי שהם מקיפי החו"ג דר"מ הגו' עם חלקי הנר"ן ח"י
 והמקיפי' המלוכשיס זהם שהם ט' אהי"ה וט' הויות ונקודותיהם
 כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י
 ודנרנח"י דרוח דרוח דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן:

אהיה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יְסִידָהּ דְנִרְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

חִיָּהּ וְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִרְנַח"י דְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִשְׁמָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אוּצַר הַחֲכָמָה
יְהוָה יְהוָה

חִיָּהּ וְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִרְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה.

וְאֵהִיָּהּ 6025

חו"ג

חו"ב

אֱהִיָּהּ
אֱלֹהִים הִי יוֹד הִי

אֱלֹהִים הִי אֱלֹהִים הִי יוֹד
אֱלֹהִים הִי יוֹד הִי

אֱלֹהִים לְמַד פֶּא הִי יוֹד וְיוֹ דִלְתָהּ הִי יוֹד
נִי אֱלֹהִים מְקִיפִי חו"ג דִלְתָהּ דִלְתָהּ הִנּוּ

גִי ט"ז מְקִיפִי חו"ב
ר"ב דִלְתָהּ דִתְכוּנָה.

לְחַח"ן בְּג"ה דִת"י דְכַחַב"ד וְחַג"ת דְפֶר' וְק דְב"ן דְמ"ה וְדְב"ן
דְב"ן דְבִיגָה דְז"א.

יְכוּיִן לְסִלְקָהּ הַאֲוֵר הַמְחַפְשֵׁט בִּיסוּד דְתַבּוּ' וְלִהְעִלּוּתוֹ לְת"ה דְתַבּוּנָה
וּמִלְטַנְן הִיסוּד הִנּוּ' לְלוּרְךְ הַדַּעַת דְז"א.

יִשְׂרָאֵל

ליל שב"ק

ישראל

יכוין להמשיך ג' קווי חמ"ן בג"ה דת"י דפרל' נה"י
וחג"ת דה' פרל' נה"י דחג"ת דפנימיות דיסוד'ה
עם המו' והגרנח"י המלוכשים בהם שהם כ"ו הוי"ת וכ"ו אהיה
ונקודות כידוע שהם יחידות וחיות ונשמות וחיות ונשמות לרוחות
דנ"ר דגרנח"י דנפש דרוח דנשמה דמ"ה וכ"ן דמ"ה וכ"ן.

אהיה אהיה

אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אה"ח 6025

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אה"ח 6025

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

לכתרים וחמ"ן בג"ה דה"י דפר' ו"ק דה' פרל' נה"י וחג"ת
דפנימיו' דבינה דבי' דז"א.

יכוין לסלק האור המתפשט ביסוד דתכו' לת"ת דתכו' ומלטנן
היסוד הנז' ללורך הדעת דז"א.

ע"כ ליל שב"ק

יכוין

יכוין להכין ולהזמין לאו"א ודעת ע"י שימשי' להם מיה"ו דע"ב
 דמו"ם דא"א מו' דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן
 דמו"ם דא"א מו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב ומבג"ה
 דמו"ם, וע"ב וס"ג לדעת מוא"ו דע"ב ומדת"י דמו"ם, ועד"ו יכוין
 להמשיך מו' דיניק' מעתי' לא"א ומאח"פ דא"ק לעתי' וכן מזה לזה
 עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלו' לעלות מ"ן כל
 א' לפר' שלמעלה ממנו כדי שידווגו כל הפרלו' הג"ל במלת אחד
 לאה"ח 6025 להמשי' מו' דגד' לפר' שלמטה מהם.

גם יכוין להמשי' לאו"א ודעת ג' מיני שפע חג' ע"ב שהם בגי' רי"ז
 שבגבו' דדעת דעתיק דגניז באורא דא"א.

אלהינו אימא	יהוואדני יסו"ה	יהוואדני אבא
מדי א' דע"ב דא"א	יאהדונהי	יאהדונהי
דבג"ה דמו"ם	מני"ן דע"ב דא"א	מיו"ד דע"ב דא"א
אהיה	דת"י דמו"ם	דחח"ן דמו"ם
יהוה	אהיה	אהיה
	יהוה	יהוה
אלף הי יוד הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
לבג"ה דאו"א ויססו"ת	יוד הי ואו הי	לחח"ן דאו"א ויססי"ה
יכוין לסלק האור	לדת"י דאו"א ויססו"ת	יכוין לסלק האור
שצפרק אמלעי דנלח	יכוין לסלק האור	שצצ"ת דנלח דתבו'
דתבו' ולהעלותו לת"ת	שצפ"ת דהוד דתבו'	ולהעלותו לה"ה דתבו'
דתבו' ועי"כ ילטנן	ולהעלותו לת"ת דתבו'	ועי"כ ילטנן הפרק
הפ' הגז' ללורך חכמה	ועי"כ ילטנן הפ' הגז'	הגז' ללורך חסד דז"א.
דז"א.	ללורך גבורה דז"א.	
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
שפע מעתיקא לאימא	שפע מעתיקא לדעת	שפע מעתיקא לאבא
רי"ז	דאו"א	

רי"ן

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אוצר החכמה
ה"ג

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

במלה הוי"ה הב' אחר שהמשיך הג' מיני
שפע מג' ע"ב הנו' יכוין להמשי' הג' ע"ב
עלמין עם ה"ג מגבו' דדעת דעה' לגבו'
דעתי' שבחכמה דא"א, ונושם למזל הח' נולד'
חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל הי"ג
ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיכו הג'
ע"ב הנו' וה"ג הנו' לכחב"ד דאבא.

זווג מרין מזלין

יוד אלה הי הי ויו יוד הי הי ע"ב וקס"א

א"ת"ח 6025

יוד הי ויו הי

ה"ג
יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

לכחב"ד דאבא

לקיים מ"ע אנכי ה' וכו' ומצות לא יהיה קן

אחך א"ח ע"ס דז"א שבו שס מ"ה יוד הוא ואו הוא
ד' נוק' לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספירות מנה"י
דז"א שבה שס אדנ"י אדנ"י.

יאהדוניהי אחדות גמור יכוין לכלק האור שבפ' אמלעי דהוד
גם יכוין להמשיך לזו"ן מקרי הבונה ולעלותו לה"ת דתבונה
אחרונה דע"ב דא"א דת"י דגבורה ומלטנן הפ' הנו' ללורך בינה
דמו"ס. דז"א.

הי

הי

יאהדונהי

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אי הו יו הו
י הו וו הו

לזון יאהדונהי

ימסור נפשו עק"ה ויזוין לקבל
ד' מז"ד מארבע אותיות הוי"ה
וד' אותיות אדנ"י ליחדם ע"י ד'
אותיות אהי"ה וע"י ד' שמות
עסמ"ב.

סקי"א א יוד הי ויו הי

שרי"ה ד ה יוד הי ואו הי

הרגו נ י יוד האואוהא

חנק ה י ה יוד ההו הה

ויזוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן

אל הנוק' דז"א דאלילות העומדת צברי' ולהמשיך לה יי"א דס"ג
דאותיות מכתר וחכמה דא"י והם עולים במספר א"ל כבוד חסד
א"ל, ויזוין להמטיק צו את הב' פעמים שך שך דיניס דזו"ן
הנכללים אח"כ צה שהם הו' מלכים דזו"ן ועי"ז מחמלא שם
אדנ"י שבה א"ל דלת נון יוד גי' תרע"א שהוא צ"פ
ש"ך ש"ך יי"א דס"ג.

גם יזוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הו"א,
ויזוין לחבר זו"ן ומתחברת רחל
עם לאה.

יאהדונהי

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

גם יזוין להעלות נשמות זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע
ישראל שהם חח"ן צג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלו' ו"ק דתבונה
עם מקיפי ה"ל"מ דללם המלוכשים צהם עם המו' דיניקה שהם
מלוי רבוע קס"א העולה ש"ר והם מקיפי חו"ב ומ"א אותיות דקס"א
העולים

העולים אר"י והם מקיפי חו"ג עם חלקי הגרנח"י עם נשמת
 עם נשמת היסוד דא"א שבנינה דז"א עם הבירורים הנז' למ'
 לאבא ואימא.

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ 6025

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אוצר החכמה

יְהוָה יְהוָה

למין לאו"א

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

אודה

ג דרושי ק"ש פי' על ש' הכונות ופרי עין היים ששון כז

ופ"ט ענין יצחק ומחיקת אשר ילאו מזווג דנסיקין דא"ה
וע"ש ש' הפסוקים פרשה וירא ועיין בחי'משפ ופרץ חרם
ושמשל-כנו' בע"ח שכ"ח פ"ג וט"ז פ"ג ובמכ"ש ר'
ז"ה והוא ש"ה ח"ה פ"ד דשוישו מו' ימי עתיקה והוא
מבחי' המו' הפנימים דו"ה הנמשך משם ילאו כל אלו
הנדיקים וע"ש :

לא שם אמנם עקריות הקוץ רוחא חס וז"ן וכו' פירוש
בכחי' הו"ה אחר רב"ן שטקן אכח לאימא הכלל
כ' הויר"ת בפשטותם שמספרם כ"ו כנו' בע"ח שט"ל פ"ח
והוא בחי' מ"ה וכו' דבר ונוק' וז"ן אשר נכדר בכחי'
ז"מ כנו' שם ופ"ה וכו' כ"ט פ"ב ועיין עור בס'
מכו"ש דמ"ו ע"ה והוא ש"כ ח"ב ספ"ט ח"ל כי כן
הכבוד (שהוא ז"ן) שביק רוחא מיניס באימא ושאר הכני'
אשר אחירו ג"כ לוקחים חלק משם ולכן הוסיף כבוד
הזח הנדול לכבוד האב ולכן אמרנו לעיל כי א"ה לשם
מ"ן להעלות אס לא ע"ו וז"ן שחם הכניס הראשונים
והשלים ענין זה למה נק' ההוא רוחא קרמאס כן ית'
כש"ד ח"ב פ"ו ופ"ז בענין חבא וחי' וכלן שייך וכו' :

לב שם אכל הוויג החיטין אשר הוא לזיך חיות העולמ'
אשר אינו נפקק ע"כ כג"ל מילת לכן ליחא וכן
היא הנרס' בפע"ח פ"ד דק"ש (ע"ח שכ"ט פ"ב) :
לג שם וכבר הודעתך מהו ענין ההוא רוחא וכו'
כי הוא שם היים רב"ן ח"ס ויהי כלאח נפשה ועי'
בש' ספסקי' פ' והשלח ע"ב ע"ח שט"ל פ"ח וש"מ ספ"ו :

לד לכן אין אנו מכונים אותו כיחוד ק"ש כי הנה
הוא זווג תדירי ואינו נפקק ונעשה מעלמו אכל
טובתו היא להוריד הארץ ושפע וכו' וא"ת איך כתב
הרב שר שלום זל"ה כסידור בהתחלת הק"ש לכוין לזווג
אח אור"ה זווג חיטין כמו שיראה הרואה כסודר וגם
בספרו הטמור נהר שלום דמ"ג בכונת הק"ש כמילת
שמע ישראל הלא אין לזיך לכוין לזווג דנעשה מעלמו
ומליו וכן נראה ג"כ בס' פע"ח דרושי ק"ש פ"ד וכו'
עולה תמיד דג"ן יע"ט **תק** נראה הטעם ע"ד שכתב
רבינו בדרוש פסח דרוש ו' בענין כוס ח' וכו' דתחי'
באב אמנם גדלות ח' דרכו לכנס תמיד מליו כאשר לילי
יו"ט ושבת ואין לזיך לכוין בו על הכוס וכו' ובכוס ב'
משמע דזיך לכוין וכן כליל שבת כחכ רבינו בדרושי
שבת לכוין כל סדר גדלות ח' דיש"ו שחם המקי' ל"מ
דלס ולא מליט סיס דבר חסר מסדר הכונה שנמשך
מליו כנו' שם נמצא רחפי שנעשה סוכר מליו לזיך
לכוין וכוונתו היא שעתה בעת הזאת נעשה הענין
מליו ע"י אמירה מלת שמע ועקימת שפתים הביא
מעשה והוא ג"כ מליו ועי' בס' פע"ח ספ"ה דק' שלק' אוח'ן

לה שם ונתחיל לפרש שמע ישראל להמשיך הארה מן
אבה ל' ז"ה ומן ח' ל' נוק' וכו' לק' דרוש ח'
דק"ש ש"ה ח' רוחא יחוד י"ט ד"ן פע"ח פ"ט ופ"י
ועיין שכ"ט פ"ב נהר שלום ר' ד"ן ע"ב וספר דו"ג
ע"ג ושם כתב ולזיך להכין מי הוא זאת הנוק' אס היא
מלך הו' שהוא שם ב"ן או אס היא מל' דכל סו"מ כי
שם כפ"כ משכ"ט כתב כי כירורי מלך הו' הוא שם כ"ן
עולים בטק' וכירורי השם המל' שחם ע"ב ס"ג מ"ה
עולים כו"ה לעורר המ"ד ונראה שהיא המלכו' דכל סו"מ
עכ"ל (ג"כ עיין בהקדמה רחובות הנהר שם דק"ז ע"ב
ד"ה וכשנמשכים וכו' והחדש ד"ה) לק' פ"ח מדרושי
הולגה ש' רוח סקדש ד"ן יחוד י"ט :

לז כי המל' הנק' שם היא מקבלת עמה הארץ מן ז"ת
דאימא וכו' עיין לקמן דרוש ח' מק"ש ש"ה ושם
כחוב שמקבלת לו הארות דאי' ע"ו ז"ה עלמא ולא ידעתי
למה קשמיעו רבינו כאן ועיין בסודר להרב שר שלום
זל"ה

וה' זכ"ה הוא כרו להמשיך ולקח מו' לז"ן כרו להוליד
נשמות וכו' פע"ח שם ופכ"ה ע"ח שכ"ט פ"ב ופ"ג שכ"ג
פ"ו (שמ"ו פ"ג) שיר' פ"ז כלל ה' ושם כתבתי מ"ש בס'
ח"ה דקמ"ח רפעס אומר הרב ז"ל כי זווג אור"ה לא
פסיק ואל יסו"ח פסיק ופ"ה הרב ז"ל כי זווג אור"ה
לא פסיק ואל יסו"ח פסיק יע"ש יפה שעה דכ"ו ע"כ
ועיין עור בזה שט"ל פ"ו יפ"ה כלל ד' ועיין בזי"ט
ש' אכ"ך פ"ח ושם בקונטרסיו ש"ש אות י"ג הארבעה בזה
קחנו משם אור זדוע כפריקן והרב שרה הארץ ועיין
בגלות כאן כפרקן כ"ב אמר מאיר וכו' (שט"ו פ"ה) ש'
הכללי פי"ג ז"ל ז"ל למס' אור"ה תדיר וכן כו"ן יפ"ש רק"ן
כז שם ונרע כי נשמות של הנדיקים הם פנימיות
העילמות וכו' ע"ח שיר' פ"ז כלל ה' וז"ל למה
זה נקט רבינו נשמות הנדיקים ולא נשמות כל ישראל ועי'
בע"ח ש' טנחא ספ"ו דשם כחכ רבינו ז"ל כי נשמות
כני ארס באיס מזה שהדס דאלו' שם מ"ה מלבחו יע"ש
וכש' מ' פ"ו שם ג"כ כתב נשמות הנדיקים ואפש' דנקראו'
נשמות הנדיקים היותם מכריזים וזה מרודק שם ועיין
עור שכ"ח רפ"ד כר' חויה יע"ש ושכ"ט פ"ג ואפי'
שכל ישראל הם בכחי' פנימיו' אמנם הנדיקים הם מבחי'
הכרו' שבפנימיו' זה נראה רך אפשר ועיין ז"ע (ש'
הקדושה) ועיין בס' מכ"ש ש"ג ח"ב פ"ט דמ"ד :

כה שם וכוה ית' לך שיטוי מאמרי דז"ל כי במקום ח'
מהוהר (ח"ג דקמ"ג) וכדונמא וז מליטו כ"כרי
דז"ל כמס' תענית ד"ה נשבע הקב"ה שלא יכנס כירוש'
של מעלה וכו' ע"ח שט"ו פ"ה ועיין להרב ח"ה דקמ"ג
סע"ה מה שהקטס ראיך נשבע וכו' דהל"ז אין שום זווג
נעשה כו"ן עד שכתחי' וזווגו אור"ה ונמשך הטו' מרוס
המעלות והדרבא היה לזיך להיות תיכר להפך יע"ש מה
שחי' ולע"ד השתמיטתיה דכרו רבינו עלמו כש' הלקוטו'
פ' וירא ושם כתב ח"ל כק"ור ופירוש הרב ע"ד שיהיו
ז"ן מוזמנים להכנס כי אי אפשר לו' עד שיכנסו משם
כי מס' שחם מוזמנים הוא להמשיך נשמות מאור"ה ואס'
אור"ה עדיין לא המשיכו מעלמם היאך תרד לז"ן וכו'
יע"ש ש' הכללים פי"ג בסופו :

כו שם ומליט בויהר כמ"ה דלעילא באור"ה לא מתפרשן
לעלמין וכו' וזהו פ' אחרי דס"ה ע"ב אר"ז ופ'
כלק ועיין ש' הכללים ספ"ג :

כז שם וכבר הודעתך כמ"ה בענין מליאות מ"ן מה
עניט והוא כי בעת בעילת ראסונה שביק בס'
בעלה רוחא חרה רילית וכו' והו' משר"ל אין האשה
טריחא כרית אלא למי שעשאה כלי יכו' כמס' סנהדרין
דכ"ב ע"ח שכ"ט פ"ב יפ"ג שט"ל פ"ה ופ"ו ופ"ד
ועיין בגלות כחוב עיין ש' מ"ן ומ"ד היפך מזה ע"ב
אין זה מן הספר ואין זה היפך (מכו"ש דמ"ד פ"ט) :

כח וברבור זה עי' מה שכתבתי בקונט' ש"ש ח"ה בע"ח
שט"ו פ"ה אות ח' על ח"ש כמס' חגיגה
ד"ד ש'ו אח כן זומא כחולה שעיברה באנכטי מהו
לכ"ג יע"ש וכן הלמנה שנשאה וילתה מכעל זה השני אס'
חיוב בכבוד העבל הח' יע"ש אמה ליעקב רכ"ה שלם לז"ו :

כח שם כמ"ס דז"ל אתה לרכות אחיך הנדול וכו' (ש'
כ"ה פ"ב אות ט') שכ"ט פ"ב שט"ל פ"ח ופי"ב
ש' סמלות פ' יתרו וכמ"מ מכ"ש דמ"ד פ"ט ועי' כמס'
כתוב' דק"ג דיו"ו לרכות ולא מאת ועי' ש' המלכות פ' יתרו
שכתב זאת ונראה דכאן ט"ס נפל (עי' זוהר ח"ג דרי"ג) :

כט שם הנה הם אחיס ל ז"ן ח"ס למען אחי דעני וכו'
שם עי' לעי' שכתב שחם בניס ועי' מ"ש באות כ"ה
ל שם מעלת הנדיקים כמה גדלם עד אין קץ ואין כאן
מקום ביאורו ע"כ עיין בע"ח שט"ל פ"ד ועי' שם

שמן ח'ג דרושי ק"ש פי' על ש' הכנות ופרי עץ היים ששון

זל"ה נ"כ שלח כתב ע"י ז"א ול"ע :

ד שם כי שמע הוא שם ע' וכו' עיון לעול דרוש ה' רכ"ח עד טעם אחר שהוא הוי"ו ושורו יע"ש ושם אוח ל"ד שם כנודע שלפ"א כיתה רכחו באי' וכנונית כח"ת וזעירין ביסוד בנו' בתיקונים ע"כ כעת לא ידעתי היכן הם לו הנ' לפ"א בימות אם הם בספר חוריה לא מנינו כל לפ"א כותף מאותיות גדולות וזעירות והאותיות גדולות נודע שהם כמו בית דכראשית וכיוצא וכן חלף דיוקרא וכיוצא וכנוניות כל התורה כולה או אם הם כמ"ח וכעת אין הפנאו מסכים לעמוד בזה ככל הנודך (עיון כש' מאמרשכ"י פ' בראשית כשעלו האותיות לאמר כי אחריו עלמא אך ילאו מאומה למפרע יע"ש) גם ז"ל דאמר והאותיות זעירים כיוסוד הל"א יוסוד הוא ככלל הת"ת שהוא ז"א ו"ק והוא מהכנוניות ולא מוזהרים ועוד מה נשאר למל' וכן ככחי' הכתר וחכמה מה ענינם באותיות באיזה אותיות נרמזים והיע"א :

ה שם וכיחור הענין הוא כי הנה המל' נק' שם וכו' הנה אותם הביטולים שנכתבו הם כחי' המ"ן שאנו מעלים תמיד לתקנם כמבאר חללינו וכו' ש' המלות ריש פ' כתר עז"ת ר"ו ובכ"מ ומיבור לו הכחי' הם הנק' שם לפי שהאחרונים כולם הם כמס' רפ"ח וכו' ז"ל אך הם אחרים שקרו רפ"ח הם מספר דפנים בנו' בע"ח ש' רפ"ח פ"כ יע"ש באורך וכן כחכ כש' חנ"ך שו"ט פ"ג שהם אחרים יגדלה שנקראים אחרים היותם עד ולא עד בכלל פי' אפי' רמספר של רפ"ח הם מחוללין מכחי' הפנים שהם מרדינה הו' דשם ע"כ וכו' להיותו הוא ח' העוקר שכל השאר כדורים נגדירים אחרים לזה אינם נקראים פנים רק אחרים וכל אחיזה חסו"ל אינו לא באחרים בנו' שם יע"ש :

ו שם ואם תחבר כחי' הפנים דהוי"ה רכ"ן וכו' כי לו הפנים הם הפנים של המל' אשר גם הם יורו ע"כ פירוש שבהוי"ה רכ"ן היה סדר הירידה ממרדינה ב' שהוא רבוע הפשוט וככלל הוא מספר הכ"ן שהוא מרדינה הו' שכי בנו' שם כש' רפ"ח פ"כ לא דשם אינו מונה מס' שם ב"ן עלמו במס' הרפ"ח רק רבוע הפשיט מרדינה ב' וכן מונה אותו כמס' שם דשמע וטעם הדבר הפסד להיותם כולם רפ"ח נכללים תוך המל' הנקראת שם ב"ן לזה מונה שם ב"ן כמס' אשר יורו ממנה ולהשלים שם דשמע (עו"ב כס' חו"ח דקנ"ב סע"כ ואפי' לא זכיתו להכינו) ועו"ב בס' יפה טעם דקס"ו יע"א ד"ה ויהי וכו' :

ז שם והנה כל לו הכחי' היריבות להחמתק כולם מתחברים עם המל' וכו' (א' המט"ת ר"פ כהר) והטעם הוא לפי שמלכות נקראת שביעית בערך ו' קט"ח וכו' עיון לעול אות ל"ם מ"ש שהיא מל' דו"ק : אך מ"ש נקד' שביעית וכן בערך לא ידעתי פירושו שהוא היה ו' שם והיה לו לו' שהיא שביעית לא נקראת וכן מ"ש בערך מה פירושו :

ח שם והנה מ"ן של הוונן שהוא הוא שורש א' שם הוי"ו כגי' כ"ן וכו' זיך להניח שורש של שם ההוי"ה וכו' ומילת א' ליתא כ"י ופירושו דברים לו עו"ב כס' עול"ת ד"ד ע"כ וזה הלשון הובא ג"כ בפע"ח בהקדמה כחחי' הספר ובע"ח סכ"ט פ"כ וז"ל הנודך לענינינו ועוד מקבלת (פי' המל') המו' מן שם ב"ן דחיטו' וממה"ן דחיטו' והענין כי שם ב"ן הוא שם ב"ן עלמו ואח"כ תעשהו טורין כמ"ש וחוקם ג' וז"ל שכו עס הכ"ן הנו' הרי ע' וכו' רוחא דרדי בנוה וכו' ב"ן ומ"ן כי נמשך איה כביאה ראשונה מן הוכר ע"י וזונו וכו' וע"ש נמלא דהמ"ן עלמו הוא כחי' שורש שם ב"ן רוחא דכה וכו' כחי' כח המעלה מ"ן ועיון בסודר כמילת שמע וסוד

ענין כחי' הורים לו עיון כע"ח של"כ פ"ו וא' הפסוקים פ' שמות ופ' מקץ יע"ש וסכ"ט פ"ח :
ב שם חו"ם מיעוך כחלכע שהיו הראשונים טהנים וכו' כמבאר חללינו כמקומו ע"כ מס' יכמות רל"ד ופי' רש"י פ' וארא נבי כותף לזו ועיון רכיני כע"ח שט"ו ספ"ה (ושם מ"ש אוח ח' דאין רוחא דכנוה ע"י חלכע יע"ש) לעו' דרוש ויכרך רוד כפ' ויכרך כח ונכרה רח"ו ע"י ו"ש אוח ו' עוד לזו' לק' דרוש הלילה פ"ג אוח י"ד ופ"ח שם ופ"י פע"ח ק"ש סע"ה פי"א ד"ה לקוטי' וכו' ופ"ט דק"ש רשחרי (ע"ה של"כ פ"ו ש' הפסוקים שמות) מ"ב שם וכבר הודעתוך כש' הפסוקי' כפ' וד' דרוש יהיה לכס וכו' פ' ויגש ד"ן ע"ח של"כ פ"ו לק' דרוש הלילה דרוש י' ע"ח שכ"ט פ"כ עז"ת ד"ר וככ"מ לעו' שם מ"ש לפי שארשו מן הוכר וכו' הנה הוא ולכן נק' זיך וכו' עיון כע"ח ש"ך פ"ט :

ג שם חו"ם ותרכ משלח כנימין ה' ורת הנו' דהוי"ו דכ"ן שהוא סוד כנימין והסוד הוא כיונו כפ' וכניונו כן יהיידע וכו' והוא כמה שפירשו כי וס לזיך עליון וחסתין וכו' ש' הלקוטי' שמו"ל ב' בסופו דקל"ג וד' מ"ט ע"ה כפ"ו יע"ש עינו וידא אח כנימין החיו וכו' ע"ח שט"ל ספ"ח ש' הפסיקים פ' וידא ד' ש' חו"ח ק

ד שם וזהו וכניונו כן יהיידע וכבר ביארנו כמקומו וכו' ש' הלקוטי' סד קל"ג סע"ה פע"ח פ"ט :

ה שם דהיינו ס"ג עם י' וחות' הדי ע"ג חסיר ג' יסאר ע' ע"כ ועי' עז"ת לק' מסמו' ותכין היט' (עו' דכ"ס ד"א של"ה ו') מו' והשלישי הוא כו"ט דחי' אשר הנ"ן עומדים כקובס ובפגמיותם וכו' ז"ל דהמ"ן סט"ל שהוא שם ב"ן חנו"ל אינו לא כיוסוד ולא כו"ת ואיך כתב שהוא כו"ח וז"ל שט"ו כיוסוד ומל' דו"ק דחי' ודחי' לזכר שכתב שהוא מספר שש ס"ג וכל מספר הוא כמל' בנו' בע"ח זי"ר פ"ו :

ו שם ואם תסיר ג' יסאר ע' וכיחור הדבר כמה שהודיע' כי עקריות הוי"ה רס"ג הוא שם א' הו"ה ממנו וכו' כמבאר חללינו כדורשי זי"ת וע"ש דרוש ג' ודרוש ז' ע"ח שכ"ט פ"כ עז"ת ד"ד (רכ"ס ד"א של"ה ו') :

ז שם והנה עתה כחלמה אשר עדיין איננה מעלת מ"ן (וזמן שמעלה מ"ן הוא כמילת אחר כנו"ל) איננה זריכה לקבל הארה מן עקריו' שהוי"ה שהוא שם א' (פי' שגו' א') לא משחרית שהוי"ה והוא כאשר תסיר ג' וירין וז' וכו' ז"ל דאין קירא רכיני ג' וירי' יא' עיקריות שהוי"ה הל"א הן מעקריות שהוי"ה רק י' ראשונות שאר כ' יורן ולאף הם מהעילוי ונמלא עולם הסוד דעיקר חוספת והחוס' עיקר פי' דהמילוי נעשה עיקר והעיקר שהם כ' הדין ו"ו חוספת והן חמת דרך קיבל רכיני וכך מבאר בוזהר הקדוש פ' פנחס דרמ"ו ע"כ רב' יודי'ן ולאף הם עיקר השם של ס"ג וחסר לו הקדמה למה לו נקראים עיקר השם גם ז"ל דכתחילה כתב רכיני ועצר אותיות הם ע"ג חסיר ג' יסאר ע' ואח"כ כתב להסיר ג' וירי'ן ולאף והם ד' ועם הכולל יסיה ע' ולמה זה הכולל. ועוד מ"ש ואע"פ שכמספרם עולים לחשכון גדול א' חבוין להודיעם לא כחשכון אהיה שם ד' וכו' לא ידעתי מה קאמר ככר בתחילת כתב שמה שתסיר הוא ג' וירין ולאף אחר בכללותם אינם לא ד' אחיו' נמלא דמה שנסיר הוא אותיות עלמם ולה המספר וז"ל רכונתו לו' שמה חסיר הוא מכחי' שם ס"ג של כחי' העשר אותיות תו"ה מהם ד' אותיות ולא נמס ס"ג של המספר אין הלשון סוכל זה שהרי כו' אותיות אט מדרכים ומאי נפקא מינה אם החשכון עולם לגדול או לקטן סוף דבר לא ידעתי מה נרגש רכיני כזה לו' ואע"פ וכו' ועוד דלק' כמילת אחר מונה רכיני שלשה ייא' הנו' למספר

פב

מעיל

ביאור על הסידור

אליהו

דקטנות, אבל בכאן הוא נה"י ונפש דקטנות
וכנוזכר במבוא שערים שם בהדיא.

אכן מה שסידר דמ"ה האותיות דאלהים
הוא חו"ג דדעת, לכאורה יש לעיין
במבוא שערים שם דביאר מלת ראש משמע
שמות הדעת הוא אלהים דאלפין, וכן סדר
בפסח ובעומר, ועיין שפת אמת סימן ל"ג,
וצ"ע.

ד"ה עם מוחין פנימיים דצ' דצלם
המלוכשים בהם וכו'. נלע"ד שהם
שלשה שמות אלקים פשוטים דקטנות
דיש"ס, כמו שכתבנו לעיל בישראל
דקרבנות עיין שם.

ביאור כוונות תיבת ישראל דק"ש שעל המיטה

ד"ה ישראל יכוין להמשיך וכו', עם
מקיפי ה"מ דצלם וכו'. לפק"ד
נראה שרבינו מבאר שאלו השמות רבוע
דקס"א וכו' הם מקיפין על ה"מ דצלם ולא
הם עצמם ה"מ שנקראים מקיפים, והראיה
לזה שבכאן כתב עם מקיפי ה"מ וכו'
ובק"ש דקרבנות כתב עם מוחין מקיפין
דל"מ דצלם, שבכאן לא הזכיר מוחין ושם
הזכיר מוחין, וגם אחר השמות בכאן כתב
מקיפי חו"ב דל"מ וכו' ובק"ש דקרבנות
כתב והם מוחין דל"מ ומה זה השינוי או
בשניהם יאמר והם מוחין דל"מ או בשניהם
יאמר והם מקיפי ל"מ וכו', אלא ודאי כמו
שכתבתי. ובזה נתיישבה קושית הרב יפ"ש
על שער הכוונות, וכמו שכתבתי לעיל דף ה'
עמוד ב' ד"ה ועתה וכו'. וחילי לרבינו

מלשון רבינו ז"ל שבמבוא שער ה' חלק ב'
פרק ז' שכתב אחר ביאור ק"ש שעל המיטה
ז"ל: "ונראה מזה כי כמו שצלם דאימא
הוא אהי"ה דידוי"ן כמנין צלם כנודע וכן
הוא במקיפים בבחינות הנזכרים" וכו',
משמע שאלו המקיפין הם חוץ מאותיות
צלם הכולל ה"מ שנקראים מקיפים דכל
פרט ופרט כלול ממוח פנימי ומקיף, וצע"ג
שבכללות ה"מ דצלם הם נקראים מקיפין
מ"מ בהם יש פנימיים ומקיפים כידוע
ובק"ש שעל המטה הם הארת המקיפים
דל"מ דצלם ובק"ש דקרבנות הם הארת
המוחין פנימיים דל"מ דצלם. וא"ת אם כן
מצינו שיש מעלה לק"ש שעל המיטה מק"ש
דקרבנות, ורבינו ז"ל כתב שאדרכה ק"ש
דקרבנות היא גדולה מק"ש שעל המיטה,
ואפשר שכיון ששניהם בחינת ל"מ דצלם
לא קא חשיב ליה בחשבון מעלה, וא"ש
את"ם.

ד"ה המוחין דיניקה המלוכשים בהם
וכו'. עיין נה"ש דף מ"ג עמוד ב'
שורה ד' [דף כ"ז ע"ב], שהכוונה על חג"ת
דכל קצה וקצה מו"ק, יעו"ש.

ד"ה שהם מילוי דריבוע קס"א וכו'. עיין
שה"כ דרוש ד' דק"ש והוא דף ל'
עמוד ג', ומבוא שערים שער ה' חלק ב' פרק
ז'.

ד"ה והם מקיפי חו"ב דל"מ וכו'. לא
זכיתי להבין ולידע מהיכן למד רבינו
זה.

ד"ה דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח
דרוח וכו'. לפק"ד הכוונה נרנח"י
דנח"י דרוח, ודנרנח"י דרוח דרוח, ותיבת

דרוח שבסוף קאי גם על הנח"י הנזכרים בתחילה, שבתבת ישראל לא נתקן אלא בחינת היניקה שהוא רוח, והוא פשוט.

ד"ה דב"ן דמ"ה ודב"ן וכו'. עיין נה"ש דף פ"ז עמוד ב' [בנד"מ דף כ"ב ע"ב]

בביאור ברכת הנותן לשכוי וכו', שכתב שתיקון ב"ן דב"ן ודמ"ה בלילה, ולכן כתב רבינו דב"ן דמ"ה ודב"ן, כן היה נראה לכאורה. אבל אחר האמת הוא לפי שמקיפים אלו הם המוחין דמצד אימא ומוחין דמצד אימא אחר החילוף הם ב"ן דמ"ה ודב"ן, ועיין נה"ש בהגהות ע"ח שער י"ט שער אנ"ך פרק י"ו, וראיה לזה ק"ש דקרבות שהם ביום ומסדר במקיפים דאימא בהקדמה.

ד"ה יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת התבונה וכו' ומצטננת העטרה הנזכרת. כן היא הגירסה הנכונה, ועיין שה"כ דרוש ז' דק"ש דף ל"ז. ודע ברוב הסידורים כתוב יסלק האור המתפשט ביסוד והוא טעות סופר, ודו"ק. עד כאן ק"ש שעל המטה.

ביאור כוונות תיבות ה' אלהינו ה'

כוונות ה' אלהינו ה' הכתובים בסידור, וגם מה שכתב בסידור וביום יכוין וכו' עד סוף הדיבור היינו לכתב"ד דאבא ע"ש, מקורו צה"כ דרושי ק"ש דרוש ו' דף כ"ד מתיבת ה' אלהינו ה' עד תיבת אחד. גם שם דרוש ה' דף כ"ז צד"ה כוונה אחרת. גם מה שכתב צה"ה השניה שם ע"ז הוא צה"כ שם דרוש ו' דף

כ"ד ע"א ד"ה ונחזור. ומה שכתב צתיבת אלוקנו שם ס"ג הוא שם דרוש ה' דף כ"ז ע"ז תוך ד"ה כוונה אחרת. ומה שכתב אור הויה השניה וציוס יכוין וכו' עד סוף הדיבור עיין בשער רוח"ק יחוד י"ט דף ו'.

בהוי"ה שניה כתוב בסידור: מוי"ו דע"ב דדת"י חסדים דמ"פ, ע"כ. וצתיבת אחד כתב, וז"ל: מה"י אחרונה דע"ב דדת"י דגבורות דמ"פ דא"א ע"כ. וזה לשון שה"כ דרוש ה' מדרושי ק"ש דף כ"ז ע"ז ד"ה כוונה אחרת וכו': "וצהוי"ה אחרונה תכוין הוי"ה דס"ג כי הדעת מן אות ו' דא"א. אח"כ צמילת אחד תכוין וכו' מן אות ה' אחרונה דא"א אל זו"ן עכ"ל. וצנה"ש דף כ"א ע"ג [ובנד"מ דף כ"ז סוף ע"א] תוך ד"ה אח"כ וז"ל: "וצהזכירו הווי"ה השניה יכוין להמשיך מן וי"ו דדת"י דמו"ג" וכו' עכ"ל, הרי דנקט לכוין גם הגבורות צהוי"ה השניה, ולא חילק אותם כמו בסידור.

מה שכתב בסידור צתיבת אחד צליור הנרנח"י: "עם הוי"ה ואדנ"י", עיקרו הוא על מה שנמשך מלמעלה כמו ההמשכות שצתיבת ה' אלוקינו ה' דקאי על מה שנמשך מלמעלה הכי נמי צוה. וכן מפורש צנה"ש הנזכר למעלה דף כ"א עמוד ג' [צנד"מ דף כ"ז ע"ז] תוך ד"ה אח"כ הנזכר למעלה, וז"ל: "וצאומרו אחד יכוין להמשיך מן ה"י האחרונה דזו"ן דמוחא סתימאה מוחין דהוי"ה אדנ"י" וכו', עכ"ל. ומה שכתב צשה"כ דף כ"ז הנזכר למעלה צד"ה כונה אחרת וז"ל: "אח"כ צמילת אחד תכוין להוריד הארה מן אות ה"י אחרונה של היות א"א אל זו"ן שהם הוי"ה אדנ"י" וכו', עכ"ל,

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחך א"ח ט"ם דז"א שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא** ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספ"י תנה"י דז"א שבה שם **אדני**
אחדה גמורה **יאהדונהי**

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב
ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה **יאי דס"ג דאותיו' מכתר**

ימסור נפשו עק"ה
בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
שריפ' **הרה** יוד הי ואו הי
הרג **וני** יוד הא ואו הא
ומנק **היה** יוד הה וו הה

וחכמ' דאי' והם כמס' אל' צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה
אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ם.
מוסין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
יה יהו יהוה רפ"ח
ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה **יאהדונהי**

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה
יהוה
אהיה יהוה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה
אלהים
אלהים
אהיה יהוה
יהוה יהוה
אלהים

יאהדונהי
לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטקן הפרק הנז'
ללורך בינה דז"א.

סידור תפילה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד. הוה הא הי. וו ואו ואו. הוה הא הי.
א א א. ל ל ל. איש. ד ה ד. נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם ז"ן מזכרים מזכירי א"ח שנפלו במקום ז"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לא"ח ע"י נשמה וחייה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לא"ח ע"י שגם הם יצברו מזכירי אחריים דא"ח שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מזכירי עי"ו שנפלו במקומם. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הזכירים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ עם טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איהיהוה

יוד הי ויו הי
איהיהוה

ומוליאים הי"ס דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלום הי"ס דז"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לזכירים הגז' ונמשכים המוחין הגז' עם הנרכ"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חז"ד דנה"י דע"י.

איהיהוה

ולמשך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחז"ד דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג החז"ד דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דחכמה הגז' (זיולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איהיהוה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"ח

איהיהוה

ולמשך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (זיולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איהיהוה

ולמשך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"ח שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ולמשך

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא בכתרים ובחצ"ד ובז"ת

איהיהיה יאההיהה יאההיהה יאההיהה

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילוניות כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ש שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ש צס' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל צספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים צ' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הסי"ב **יאה**

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתצוגה. **ואז** יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארה המוחין שלהם **ומקיפי' מחוך לכחצ"ד דיססו"ת** השניים דפרלוק הנ"ל. והס **מ** דללס ויכוין להשאיר שס שורשי המוחין שהס הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהס הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארה המוחין שלהם ומקיפי' מחוך לחג"ת דפרלופים הנ"ל והס **ר** דללס. ולהשאיר שס החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהס הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים-דפי' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' **צ** דללס והס יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחילוני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניולין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלף מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומסס לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משס היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לצדס עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דפי' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והס יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שס עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהס החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והס צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

באחו'

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֲדֹנָי

ראש

יד

רש"י

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֲדֹנָי

יִוָּד הַיּוֹיָוִי הִי. יוֹד הִי וְאוֹ הִי. יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא.

החילונים שלהם ולהוליא ולהמשך ב' ללמי מוחין דלוי"פ דגדלות דלוי"א
ע"ד הג"ל:

אח"כ

באחו' דכחצ"ד ולהשאיר שם שרשי המו' דכחצ"ד ושארית המו' יורדים ומתלבשי'
באחו' דחג"ת ולהשאיר שם החג"ת דב' ללמים הג"ל ושארית המו' שהם הנה"י
יכוין להמשי' צט"ס ונק' ל' דללס והס' ישסו"ת הג' וביססו"ת הג' נשאר'ס שם
המו' דז"א דחילו' דפני' ואח"כ יכוין לזווג את או"א דפני' דחילו' שהמשכנו המו'
שלהם מתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' ב' פר' נה"י דכלי' הפני'
שלהם ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למל'
וכו' ע"ד הגז"ל בזווגי או"א דפני' דפני' או דחילו' דפני' ואין נגרע דבר עד
שנמשכים המוחין ההם צי"סו"ת הג' וביססו"ת הג' נשאר'ס שם המוחין דז"א
דצחי' הפני' דחילו' כמש"כ בזווגים הגז' ועתה אחר כ"ז שזווגנו את או"א דג'
צחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' עתה תחילת הכל לריך להחזיר המו'
שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשיכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים
מיססו"ת השלישי' את הו"ק דמו' דגדלות דלוי"א דפני' דפני' לחצ"ד חג"ת דז"א
ואח"כ ממשיכים את המוחין דלוי"א דגדלות דחילו' דפני' דלוי"א מהי"סו"ת השלישי'
הגז' ונמשכים לחצ"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגדלות דלוי"א דפני' דחילו'
ג"כ מהי"סו"ת הגז' לחצ"ד חג"ת ונה"י דז"א כן נלע"ד פי' כוונת הסידור שסדר
לנו מו"ר **השמ"ש** ז"ל מש"כ אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילו' דפני' ודפני'
דחילו' וכו' ר"ל שעומדים המוחין שלהם שם בתרין מזלין ומזווגין אותן כמש"כ:
אבר בספרו הקדוש ס' נה"ש די"ד ע"ד לא כתב כפי סדר הזה רק באופן
אחר וז"ל בק"ש דתפלת שחרית דחול לריך לכוין לזווג או"א דפני' דפני' דלוי'
בכלים דאח' דבינה בלחש וכו' ולהמשיך מללס דלוי' הו"ק שלהם לחצ"ד חג"ת דז"א
וכו' גם יכוין לזווגם בכלים דאח' דחכמה ולהמשי' מללס דלוי"א הו"ק שבו לחצ"ד
חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג את או"א דחילו' דפני' דכלים הפר' שלהם ולהמשי'
כולם לחצ"ד דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג את או"א דפני' דחילו' דכלים הפני' שלהם
ולהמשי' לחצ"ד חג"ת ונה"י דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג או"א דפני' דפני' דכלים
האמלע' שלהם בלחש דמנחה ולהמשי' מללס דלוי' הו"ק לחצ"ד חג"ת דז"א וכו' גם
יכוין לזווג או"א הגז"ל כנז"ל בכלים דאח' דחכמה דחזרה דמנחה ולהמשי'
הו"ק לחצ"ד חג"ת דזו"ן וכו' עש"ב והסדר הזה דנה"ש אשר כל
צחי' א' מזווגים ונמשכים המו' לז"א ג"כ כ"ז לא נראה כפי סדר כוונת
הסידור יען כי מן הסידור נראה כפי הסדר אשר כתבנו לעיל והוא כי מזווגים

הצחי'

הוה יוד יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי
 א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיו' דחילוניו' בבחי' צ' פרלופי נה"י דכלים פנימיו' שלהם ולהוליא ולהמשיך משם צ' ללמי מוחין פנימיו' דאו"פ דגד' דאו"א ע"ד הנ"ל:

יכוין

הבחי' הנז' דאו"א שלשם ונשארים המוחין הנז' בישסו"ת הג' ואח"כ נמשכין בז"א אחד לאחד ולא כמ"ש בנה"ש וחילוי כי בסידור רלה לקלר לכן לא סדר כמ"ש: **ובשאיני** לעלמי אני מכוין בצדך אחרת וקלרה יותר מב' והיא זאת כי מתחלת התפלה וכל הזווגים דק"ש עד מלת לזווג או"א דפני' דפני' בכתר ובחצ"ד וכו' ונמשכים ד' מוחין דחכמה כ"ז הוא בג' הבחי' הזווגים יחד דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' כמ"ש יען כי כ"ז מוכרח הוא להיות כן בג' בחי' יחד אבל החידוש הוא כי ג"כ בהזווג הזה דאו"א שנמשכים ד' מו' דחכמה אנו מזווגים את הג' בחי' דאו"א יחד והם דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' ואז כל מה שמכוונים הוא ג"כ דג' בחי' דאו"א יחד עד שנמשכים כל השלש בחי' הנז' לישסו"ת השלישיים ואז שם נשארים הג' בחי' דמו' דז"א ותחלת הכל מכוונים להחזיר המוחין שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים מישסו"ת הג' הנז' את הו"ק דמו' דגד' דאו"א דפני' דפני' לחצ"ד חג"ת דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דאו"פ דגד' דחילו' דפני' דאו"א מהישסו"ת הג' הנז' ונמשכים לחצ"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגד' דאו"א דפני' דחילו' ג"כ מהישסו"ת הג' הנז' ליי"ס דז"א וכפי הסדר הזה אין לריך לכוין מ"ש כאן בסידור לזווג את או"א דחילו' דפני' ולהמשיכם וכו' וכג"כ לזווג או"א דפני' דחילו' ולהמשי' וכו' כ"ז אינו לריך יען כי כבר זווגנו את או"א דג' בחי' יחד והמשכת המו' הנז' ג"כ אין כאן מקומן רק לקמן יעו"ש וזאת היא הקדמה לצד ואינה רק למזכרת לידע מה יעשה ישראל וההכרח לעשות בצדך הזה הוא זה כי כיון שמתחלת התפלה והעליית מ"ן דרפ"ח גילולין דק"ש והזווגים דע"צ וס"ג דא"ק וע"י וא"א והחרין מוזלין כ"ז היה דג' הבחי' יחד דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' וכג"כ ממשיכים החו"צ יחד דלחש וחזרה ודכלי הפני' דשחרית ודכלי האמלעיים דמנחה ואין עושים כמ"ש בנה"ש כי כל בחי' א' או דמלך הבינה דלחש או דמלך החכמה דחזרה דכלי הפני' או דחילו' דפני' או דפני' דחילו' דכלי הפני' או דבינה דלחש דמנחה או דחכמה דחזרה דמנחה דכלי האמלעיים וכ"א וא' זווגם לצדס ונמשכים המו' בז"א ג"כ ואח"כ מזווגים הבחי' הב' ונמשכי' המו' בז"א ג"כ וכעד"ז כל שאר הבחי' הנז' וכ"ז אין אנו עושים יען כי בסידור אינו מסודר כן לכן מכל הפעמים האלו נראה לי כמ"ש והוא כי מזווגים את הג' בחי' דאו"א יחד ונמשכים הג' מו' דז"א בישסו"ת הג' כולם יחד ואח"כ נמשכים בז"א אחד לאחד וזהו הנלעד וא"ש הכי"צ. המסדר **יא"ה**

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת
רש"י
 אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי
 אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי
 יוֹד הִי וְיוֹי הִי. יוֹד הִי וְאוֹ הִי. יוֹד הִי וְאוֹ הִי.

ביוצר

יכוין להסויר המוחין דל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הגרנח"י והמקיפיים :

אֱלֹהֵי

יְהוָה

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

צינה

חכמה

הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי
 הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי הִי
 הִי הִי הִי הִי הִי הִי גבורות הִי הִי הִי הִי הִי הִי
 הִי הִי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יְהוָה
 לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד חג"ת דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמו"ב דז"א
 (בר"ח גם דכטר) :

בערבית

יכוין להסויר המוחין דל' דאבא שעלו למ"ן עם הגרנח"י והמקיפין :

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

צינה

חכמה

אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל
 אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל
 אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל
 לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דצינה דז"א
 ובק"ש

הוה יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו י י ה
לאהבה את ה' כסא אברהם, עבד א' /

ובק"ש דערבית חוץ מחזרת המו' דו"ק שעלו למ"ן צתיבת אחד :
גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפר' ו"ק דיש"ס עם הל"מ
דללס דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוכש בתוכה עם נרנח"י דרוח
דנשמה שהס ט' הויות וט' אהיה ונקודותיהם כידוע שהס חיות ונשמות וחיות
ונשמות דרוחו' דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמ' דמ"ה דמ"ה
ודמ"ה דצ"ן :

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהִיָּה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד חג"ת דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דצ"ן דבינ' דז"א :

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגד' שהס חח"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת
דחצ"ד דנה"י (ציולר דחו"צ) (וצערצית דבינה). (וצר"ח גם דכתר) דתצונה
עם המוחין דאו"פ דצ' דללס דנרנח"י צערצית דנשמה. ציולר דחיה ונשמה
דצ"ן דמ"ה ודצ"ן עם המוחין דו"ק דגדלות שהס ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י
וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו דחו"צ וחו"ג דחו"צ וחו"ג עם הנרנח"י שלהם :

אֱהִיָּה*	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

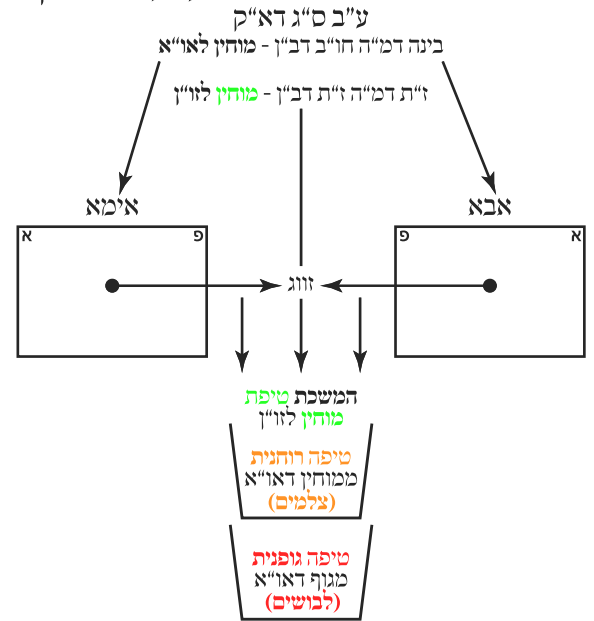
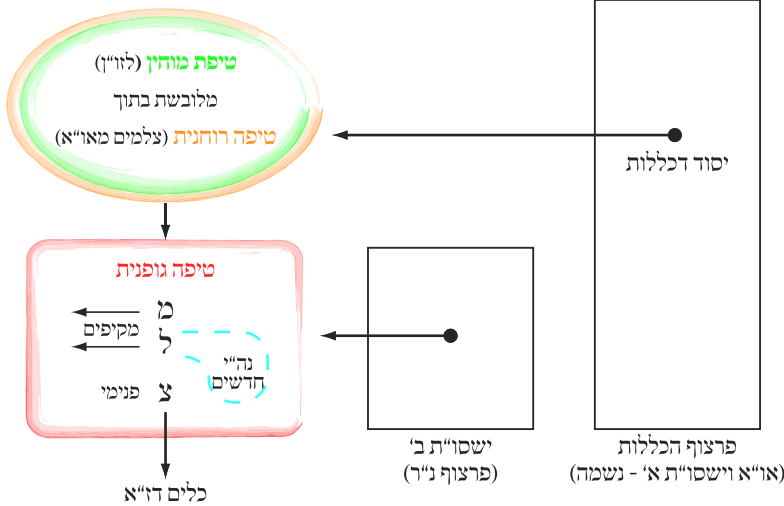
חו"צ

(* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפני' דפני' הם צליור חו"צ וחו"ג -
ועיין במש"ל צכוונת העמידה :

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

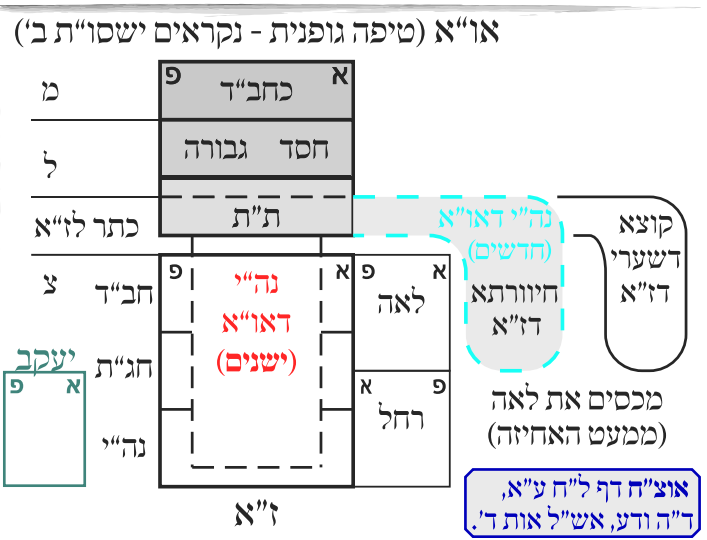
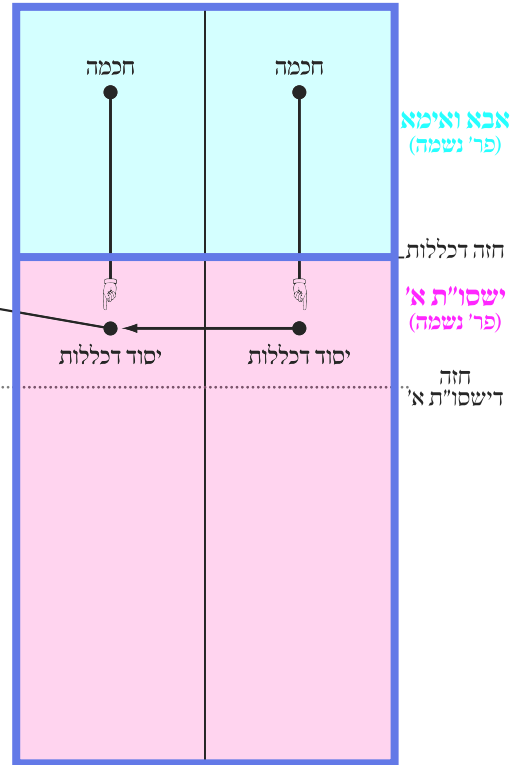
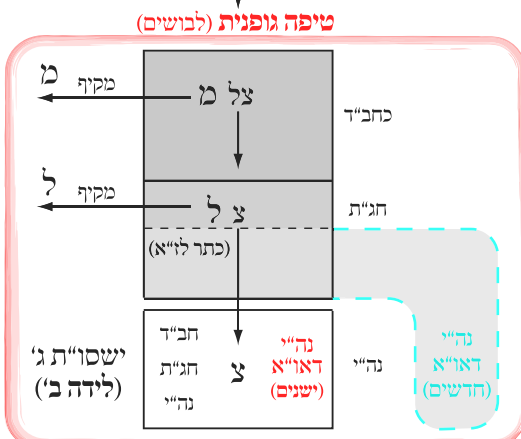
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אבא ויש"ם (פר' נשמה) הכללות
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דיסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ם (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דיסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

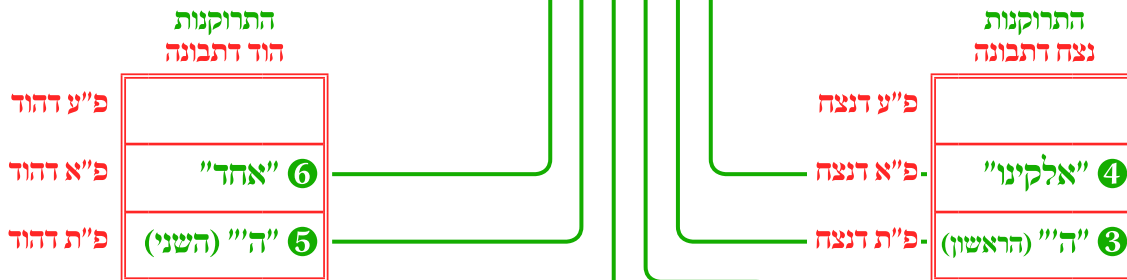
אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעב"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ד ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

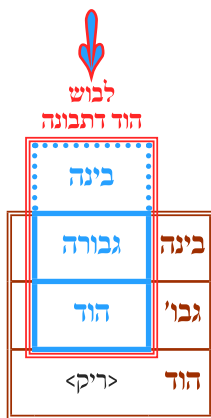
בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.
 באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

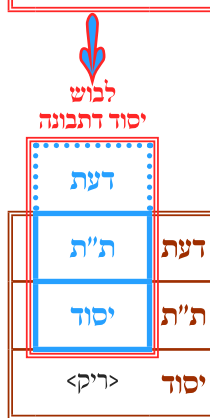
התרוקנות יסוד דתבונה

פ"ע דיסוד
 פ"א דיסוד
 פ"ת דיסוד

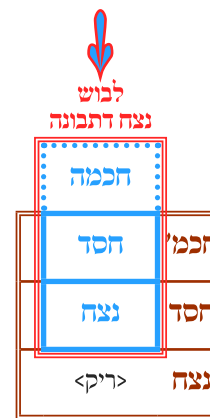
② "ישראל"
 ① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי תח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אחד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

סידור תפלה להרש"ש

לה

<p>אלהינו אימא מה"ר ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א אֱלֹהֵי יְהוָה אלף הי יוד הי לבג"ה דא"א וישסו"ת</p>	<p>יהוה אלהינו דעת מ"ר"ן דע"ב דד"ת דמ"ס דא"א אֱלֹהֵי יְהוָה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לד"ת דא"א וישסו"ת</p>	<p>יהוה אלהינו אבא מ"ר"ן דע"ב דח"ן דמ"ס דא"א אֱלֹהֵי יְהוָה יוד הי ויו הי לח"ן דא"א וישסו"ת.</p>
---	---	--

יכוין לסלק האור שצפ"ת יכוין לסלק האור שצפ"ת דנלח דתצו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הכז' ללורך חסד דז"א.

ביוצר

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שצגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' כולר חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל י"ג :

יוד הי ויו הי
יְהוָה ה"ח **יְהוָה**
יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

יוד אלף הי ויו הי יוד הי ויזדווגו הכ' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים הכ"ל לכחצ"ד (* דאבא

צק"ש דערצ"ת יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.

<p>אֱלֹהֵי</p> <p>יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דא"א.</p>	<p>יְהוָה</p> <p>יוד הי ויו הי וואו הי</p> <p>(**) יכוין לזווג את חו"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמה הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.</p>	<p>יְהוָה</p> <p>יכוין לדבק ולקשר חיה שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>
---	---	--

אחד

(* ח"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
(**) כלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד' אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות כ"ח שלו עם כ"ח של הלדיק ועם הכ"ח של הזו"ן לכ"ח דא"א ואל"כ יכוין לזווגם ככו' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

ועומדת עמהם אחר אחר כדודע גם תכין באותיות א"ח ב"א
אשר הוא שם הויה דמלוי אלפין שהוא בני' מ"ה. ובאות ד'
הכין בנוק' אשר הוא שם אדני במילואו עולה תרע"א כי עתה
נתמלא שמה. ודע כי זו המלכות שאנו מכוונים בד' דאחד הוא
בחי' רחל לפי שהיא הספירה העשירית מן ה"ס עמלן והיא מכללן
כי לכן נקרא רחל עקרת של הבית עיקרה של בית ולכן ויאבה
יעקב את רחל מש"כ בלאה שהיא בחי' האחרונים שנפלו מן
אימא עלאה כדודע :

ודע כי הגה ע"י תפלתו ונאותו שאנו מקיימים לקרא ק"ש יש
כח ותוספת גבור' ברחל לעלות עד מקום ז"א דל"ז מן
המקום אשר היא עומדת בו עתה שהוא בביכל אהבה דבר' עד
ז"א דל"ז ואח"כ עולים שניהם יחד עד ז"א להעלות להם מין
לפי שז"א ונוק' רחל הם בניה ממד דאימא מש"כ בלאה ט' כנו' (ו'
והנה בזמן הגלות אין כח ברחל לעלות כיון שהיא למטה בביכל
אהבה של עולם הבריאה כנו' ולכן אנו לריבין למחור נפשנו על
קדוש השם באות ד' דאחד ולריך לטין ולקבל עליו ד' מיתות
ב"ד סקילה שרפה הרג וחנק מן ד' אותיות אדני כמבואר אללנו
בק"ש שעל המטה. וכבר ידעת מ"ש בתיקונים כי ד' מיתות ב"ד
שרשם בד' אותיות אדני ולכן תכין לקבל מן ד' אותיות אשר כיוונת
בהם בד' דאחד וגם תכין בד' של אחד בד' מיתות כנו' :

ושאתה מוסר נפשך בד' מיתות אלו לקדש את השם בכל
לכבד ולקבל עליך עול מלכות שמים היה אשר בק"ש
ועם הדבר הוא במש"ל כי הגה אין כח ברחל לעלות עד כאן
אלא ע"י מסירת נפשך כנו' ונעמו של דבר הוא כמה שהודעתך
בענין היחוד של כתובת ידי מורי ז"ל בענין השתתחות על קבר
כי יש באדם נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש :

והנה נשמה לנשמה באה מן אבא ונשמה מן אימא. ורוח מן
ז"א ונפש מן נוק' ומלאה כי הנשמה לנשמה ונשמה הם בניס
לאז"א עולם הם אחים גמורים לז"א ונוקב' וז"ש הענין אחי ורעי
וארז"ל קראם הכתוב אחים ורעים והוא בבחינת נשמה לנשמה ונשמה:
אמנם הרוח והנפש הם בניס גמורים של ח"ת ומלכות וכנגדם
נאמר בניס אחס לה' אלהיכם שהם בבחי' הרוח
והנפש והנה עתה אנתחבזווג העליון דרז"א וכוונתו עתה להעלות
מין אליהם מן בניהם שהם ז"ן וגם נשמות הנדיקים וכל אלו
לריבית להעלות מין לאימא עלאה. והנה הכתוב אומר חנו עוז
לאלהים על ישראל גאותו פי' כביכול השי"ת לריך עזר וסיוע
וכח מן מעשה ישראל התחתונים והנה המלכות נקרא סוכת דוד
הנופלת כי בעוונותינו נפלה ע"י מעשינו הרעים וכן כאשר רואה
לעלות לריך שיהיה ע"י זכויותינו ומעשינו הטובים כי עוונותינו
מפילים אותה כביכול וכוונתנו מעלים אותה ואיך עתה ז"א לה
לעלות אס לא יהיה בנו לדיקים גמורים אשר נשמותיהם קדושות
ועתודות שיש להם כח לעלות עד מקום אימא וע"י תעלה המלכות
כנו' בתיקונים כי ישראל נק' גדיפין דשכינתא להעלותה למעלה
ולעשם זה הגלות מתעכב ומתארך כי אין בנו מי שיוכל לעלות
במדרגה הזו כי אס יהיה בינינו מי שיוכל לעלות שם נשמתו
הי' מעלה גם את המל' והיה הזווג נעשה כתיקונו והיתה מתמחרת
קק הגאולה. אך עתה בזמנינו בע"ה אין יכולת לעשות זווג
כתיקונו למעלה לסיבה זו הן מתארך וכמעט רוב הרעו
והזרות הבאות על האדם באות לסיבה זו. אמנם עכ"ז יש קלת
תיקון כמה שנמסור נפשינו על קדוש השם בכל לב כי ע"י כן
אפילו אין בנו שום מעיב והרענונו עד להפליא הגה ע"י מסירת
נפשינו להריגה מתכפרים*) עוונותינו כולם ויש בנו יכולת לעלות
עד אימא עלאה כמ"ש חז"ל גדולה תשובה שמנעת עד כסא הכבוד
שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך טו' כי ענין התשובה מעלה
את האדם ומניעתו עד כסא הכבוד שהיא אימא עלאה הנקרא'
תשובה וע"כ תוכל המל' לעלות עמנו כי אנתנו גדיפין דשכינתא
כנו' ואז יעלו ע"י נשמותינו למעלה בסוד מין אל אימא עלא'
וה"ש על קדוש השם שהיא אימא אשר למעלה על ז"א הנק' ה':
האמנם בזווג התחתון דז"ן אין לריך למסירת נפשינו להריג'
רק אל נשיאת נפש בסוד מיתה טבעית בלבד כמו
שית"ל בע"ה בענין נפילת אפיס. והנה לריך לכיון בהויה דס"ג כי
היא

דקטטת מד אבא הוא מקבל עתה הז"א מן יש"ס מן הזווג דחי"ת'
העולמות כנ"ל כמו שהודעתך כי שם אלהים הוא כללות כל חי'ונו'
העולמות ושם הויה הוא פנימיות העולמות וכן המוחין דגדלו' הם
שמות של הויה. **יהוה אלהינו יהוה** אחרי שקבלו ז"ן הארה
מן זווג דחי'ונויות שהוא לחיות העולמות בשמע ישראל כנ"ל. הנה
עתה אנו מבינים ומזמנים את אר"א שזדווגו זווג הפנימי בבחי'
נשמות לזורך מוחין דגדלות דז"ן כי הזווג הזה אינו תדיר ולריך
הוא אל מעשה התחתונים ולכן ע"י הזכרת ג' שמות האלו אנו
רומזים ומכוונים שיוכנו ויזדמנו לזורך הזווג הזה. והנלפ"ד בזה
הוא כי הנה זווג חי'ונויות העולמות הוא מישכ"ת וזווג הפנימיות
מן מו"ב ולכן בשמע ישראל אנו מכווני' אל ישכ"ת ונ' שמות אלו
הם בחי' ודבר זה קבלתי בפי' ממורי ז"ל כי המוחין דגדלות
דז"א הנקרא עיבור ב' הוא ע"י שכללים חכמה עם יש"ס ונעשים
פרטוף אחד ונכללת בינה עם התבונה ונעשים פרטוף אחד ואז
שני פרטופים אלו מזדווגים לזורך המוחין דגדלות: (ג)

ונחזור לענין הגו' כי הגה יהוה הוא אבא ואלהינו הוא אימא
יהוה הוא הדעת המזווג לאז"א כנו' בזהרה ובתיקונים
והוא בחי' מולא עלאה דדיק' דז"א המזווג לשניהם ויודר אור
ממנו אל הדעת דאבא ואל היסוד דאבא ואז מזדווג עם אימא
כמבואר אללנו באדר' האזינו כי מולא (קדישא הוא המזווג לאז"א
ואין כאן מקום ביאורו ותכין כי הויה זו הוא במילוי יודין
ג"כ ד) והוא באבא ואלהינו הוא שם אהיה במילוי יודין והוא באימא.
והנה הוא הויה דע"ב דיודין ג"כ והוא **בדעת המזווג**. והנה
ההכנה וההזמנה הזאת הוא סוד גדול. והענין הוא דע כי כל
הי"ס כולם הם מזדווגות יחד ואין התחתונות יכולות להזדווג וז"
עד שזדווגו גם העליוני' זו בזו ויאירו בתחתונות כדוגמ' מה שנת"ל
כי אנו מקדימים זווג אר"א בקיש ואח"כ נעשה זווג ז"ן בשים
שלוס. **והנה** א"כ יש לדעת כי גם אר"א לריבין גם אל זווג
גבוה ועליון מהם כדי שיקבלו אור משם בתחילה הלא הוא אר"א
העליון העולם והסחים של א"א ובכח מה שמקבלים מאותו הזווג
יש כח בהם גם הם להזדווג וכעד"ז הולך סדר המדרגות זו למעל'
מזו עד שאין הפה יכולה לדבר עמוק עמוק מי ימלאנו. (ה) **יסוד**
הענין הוא כי הגה זווג **החינו'** של העולמות הנה הוא נמשך
ממוחין דרז"א עמנם בלתי שיקבלו אור עליון כי כיון שכל המדרגו'
אשר תחתם נמשך מהן פשוט הוא שיש בהם כדי לחיות
את כולם. אבל הזווג דרז"א של פנימיות העולמות כדי להמשך
נשמות חדשות ו) של התחתונים לריבית לקבל האר' וכח מלמעלה
מהם וזכור כלל זה וגמלא שעד עתה לא הולרכו לקבל הארה
אבל עתה שרעוים גם הם להזדווג לריבית הכנה והזמנה. וההכנה
היא ענין קבלתם אור עליון מא"א כדי שאח"כ יזדווגו במלת אחד
והנה מה שהם מקבלים ממנו הם ג' הויית במילוי יודין ושלשהם
רמוזים ג"כ בג' שמות יהוה אלהינו יהוה. וכבר ביארנו עניינם
בביאור ק"ש שעל המטה ושם נחבאר כי הם י"ג תיקונים דיקרא
דעתיקא והם י"ג חורתי דרישא דעתיקא ואין כאן מקום ביאורו
ואמנם לפי שזווג א"א נעלם מאד כי הרי אין בחי' נקבה נזכר
אללו בפירוש אלא בהעלם גדול וע"כ נעלם זווג א"א במקום הזה
ואין אנו מזכירין רק זווג דרז"א לבד :

אחד ו) אחרי אשר נודמנו והוכנו אר"א אנו מעלים עתה להם את
המין כדי לזווגם במלת אחד. והנלפ"ד שלריך לטין להעלות
עתה את ז"א לזורך מ"ד לחברם ולשלבם יחד ולהעלות לנוקבא
לזורך מ"ן כדי להוריד אח"כ טיפת הדכורא בנוקב' ע"ד הגו' ביחוד
כתיבת ידי מורי ז"ל בענין השתתחות על קברי הנדיקים. אמנם
לא קבלתיו כאן בפי' ט) וזהו מה שקבלתי כאן כי הגה לריך
שכמלת אחד יכוין לג' דברים. הא' הוא להעלות תחיל' מין והשני
הוא לזווג אח"כ את אר"א והשלישי הוא להוריד אח"כ מוחין אל
הזוין וזה סדרן. יכוין תחילה במלת אחד אל שני אותיות א"א
כנגד ז"א הנקרא א"ת של המלכות ובאות ד' תכין אל נוקבא
ותכוין להעלות את שניהם גם תכין שניהם ז"ן הם אחדות
גמור אחד וזה תכוין בשתחיות פשט מלת אחד. גם תכוין כי
אימא הוא הז"א הכולל ט"ס כמנין א"ת והמלכות היא העשירית
הנקרא ד' ע"ש שמקומה הוא כנגד שיפור ד"ם דז"א שהם הנהי'

חגרות וביאורים: א) פ"ה פ"ה מק"ס: ב) ושיון תו"ח דל"ו ע"ב: ג) ז"ב אמר מאיר סי' שהכוונה שהב' מולות מזדווגים יחד והם מורידים מוחין לז"א
כדי שזדווגו ומסכין הטיפה מדעת דהיינו יסוד דתול הח' והוא העשה דעת מכריע ביניהם כ"ל: ד) מלת ג"כ ליחא כתיב: ה) עין
ע"ה של"ט סי' וסכ"ט פ"ג: ו) וקשה הא נשמות חדשות מימות חורבן כתיב"ק נפסק בטה"ת בשער היוונים פ"א וכן בשע"ק דף ל"א ע"ד: ז) ע"ה
פ"ה מק"ס: ח) סי' לחכרם ולשלבם לז"ן עתה יחד. ט"ה: ט) לאה כזכר כתיב: י) עין בזה"ק פ' בלק דף ק"ה ע"ב ז"ל וכל מאן דשוי הכי רשותיה
בהאי תרא אחתשכ ליה כללו מסר נפשו על הדוחט שמו :

הוא המעלה את הנשמות ואת המין של אימא עלאה כגודע כי שם
ההויה דהתין דבין מעלה מין למל' (א) והויה דס"ג מעלה מין
דאימא ויע"פ שגם באימא יש הויה דבין כנו' אללית עם כ"ז
ההויה דס"ג היא המעלה מין כנו' ביחוד מכתובת ידי מורי ז"ל
בענין השטתחות על הקבר ולכן אחר שמסרת נפשך וקבלת עליך
ד' מיתות ב"ד תכין להעלות וז"ל ונשמך אל אימא עלאה בסוד
מין ע"י הויה דס"ג ותכין כוונה זו באות ד' דאחד באופן זה
כי הנה נת"ל כי ע' דשמע תכין בה אל הויה דס"ג עם עשר
אותיותיה שהם ע"ג. וביארנו שאו עדיין לא היה זמן העלאת
מין ולכן לא קבלה הארה אלא מחשבון ס"ט ועם הכולל הרי
ע' וחשבון זה הנהגות מן ע"ג לא קבלה הארה מהם היותם
יותר גבוהים וה"ס ד' אותיות המעלות שבהויות ס"ג והם ג' יודין
וא' שחשבונם א"ל ועתה אשר היא ממש מעלה מין לריב לקבל
הארה מארבע אותיות י"א שחשבונם א"ל וע"י הארה זו תוכל
לעלות ואלו הן אותיות י"א הנוגס במלת אחד באות ד' דאחד
ובאר ענין זו ההארה אשר מקבלת עתה מחדש מאלו הן
אותיות והוא כי תחילה לא הייתה היא רק שם אדני פשוט ועתה
נמלאת בסוד מלוי אלף דלת גון יוד כמ"ש שגריך לכין בד' דאחד
אל שם אדני במלוי כנו' ולריך לכין כי זה המלוי נתוסף בה
עתה ע"י זו ההארה הנמשכת אליה מן ארבע אותיות י"א
שבהויות ס"ג והויה ענין זה יותר צבאיור הוא כי הנה המל'
היא דינין וגבורות וז"ס משח"ל תמר בתמרוניתה עומדת ובקשו
חכמים למתקה כ"ו והענין הוא כי המלכות נק' תמר לפי שהיא
בחי' הש"ך דינין כפולים כמו שהודעתך כי יש דינים באחוריים
דו"א ובאחוריים דוקב"ו והם ש"ך ש"ך ואמנם כשננסרת המלכו'
לוקחת כל שני בחי' הש"ך דינין הנו' ועשית תמר ולכן אמרו
כי בתמרוניתה היא עומדת. ואמנם כדי למתקן לריך להמשך
אליה שם י"א הנו' מהויה דס"ג הנו' אשר באימא עלאה העולה
בג' א"ל כי היא בסוד חסד א"ל כל היום ובהתחבר א"ל עם
תמר יהיה הכל בגי' הרע"א שה"ס שם אדני במלווא"ו והרי ארך און
לה שם הזה במלוואו עד שנמשך אליה שם י"א כנו' כי מקודם
היתה תמר ולכן ד' זו דאחד הוא רבתי בסוד אותיות גדולות כי ר"ת
היא בסוד אימא והרי נתבאר ענין העלאת מין במלת אחד :

ועתה (ג) נבאר ענין הווג במלת אחד הנה אחר שכונת
להעלות המין אל אימא עלאה תכין לחבר יחד
או"א ותכין בסוד יהוה אהיה. יהוה באלא. ואהיה באימא ותכין
לשלבם ביחד כזה יאהויה"ה ועי"כ מזדווגים ועשית אחד אח"כ
תכין בסוד הודרת עפה הווג מן אבאל אל אימא ושהטיפה היא
היא הויה א' בידין דע"ב כגודע כי הויה דידין הוא באלא ולכן
גם הטיפה הנמשכת ממנו היא דידין וכן זה נמשך אליו מן א"א
כנו"ל. והנה עדיין הטיפה הזו בדרתה ממות אבא און בה יזור
והיא בסוד כללות אחד ולכן תכין כי אח"כ בדרתה תוך מעוי דאימא
אז היא מקבלת הליזר ומלטיירת ועשית ממנה ד' מוחין אל ז"א
שהם חו"ב ודעת כלול מתרייהו וה"ס חו"ג ותכין כי ד' מוחין
אלו ה"ס ד' אותיות דהויה דידין הנו' כי מן אות יו"ד נעשית מוח
תמנה ומן אות ה"י נעשה מוח בינה ומן אות ו"ו נעשה מוח
החסד ומן אות ה"י אחרונה נעשית מוח גבו' והנה עתה אשר הם
מוחים גמורים יש להם ארבע שמות גמורים וכבר הודעתך כי
אלו המוחים הם בחי' או"פ של המוחין דו"א כי המקיפי' אינם נכנסין
עד תפלת י"ח וכמו שיתבאר שם. גם הודעתך כי אלו המוחין
הם מבחי' פנימיות ז"א אשר נקרא בחי' הנשמות ואינם מבחי'
חיצוניות הנק' בחי' העולמות וב' בחי' אלו נתבאר בדרוש א' של
שני ימים טובים של ר"ה וע"ש. גם תעין צבאיור ברכת אבות
שביום ר"ה בתיבת אלהינו ואלהי אבותינו. גם הודעתך כי עתה
בק"ש אינם נמשכין כל המוחין דאו"פ רק בחי' הו"ק שבהם בלבד
והענין הוא כי המוחין הם בחי' פרטוף א' כלול מ"ס המתלבשים
תוך נה"י דאימא כי הגלה דאימא נחלק לג"פ והם כנגד קו ימין
דו"א שהם חח"ן שבו. והוד דאימא נחלק לג' פרקין והם מתלבשים
בקו שמאלו דו"א והם בג"ה שבו. ומן היסוד דאימא ז' נעשה
ממו קו האמצעי דו"א והם דת"י שבו והנה כאשר מתחילין לנגס
תוך ז"א ולהתפשט בחו"ב נכנסים תחילה הפרקים תחתונים
דנה"י דאימא בג"כ עליונות דו"א ואח"כ נכנסין ג' פרקים אמצעי'
דנה"י דאימא בג"כ עליונות דו"א ונדחין ה' פרקים תחתונים

בג"כ אמצעיות דו"א וזהו מה שנעשה עתה בעת הק"ש אבא מה
שנכנס אח"כ בעת תפלת י"ח הוא כי נכנסין ג' פרקים עליונים
דנה"י דאימא בג"כ עליונות דו"א וג' אמצעי' בג' אמצעיות וג'
תחתון בג' תחתונות והרי נשלמו המוחין דאימא. ואח"כ ע"ד הנו'
נכנסין גם המוחין דאלא ופשוט הוא כי הבחי' העליונות אינם
שום אל מדרגות תחתונות מהם ולכן אלו ה' פרקים שיש במוחין
אין ה' שמותיהם שוים. אמנם ג' פרקים תחתון יש להם ג' שמות
שמות ג' אמצעי' יש להם ג' אחרים. ולשלה עליונים ג' שמות אחרים
וכל זה במוחין דאימא וכן יהיה במוחין דאלא וכו' הוא בבחי'
הלבושים של המוחין שהן נה"י דאימא או דאלא וגם במוחין עלמון
המתלבשים בחוכם יהיה כן. והנה בדרוש' היליית צבאיור זה היטב
וע"ש אבא מה שגריך לך לכין עתה בקלרה הוא זה הנה כבר הודעתך
כי בד' אותיות ההויה יש ד' הויות אחרות והם ע"ב ס"ג מ"ה
בין ומתלקים באופן זה ע"ב באבא ס"ג באימא מ"ה ב"א בין
בטוקבית והנה גם אלו הן מוחין דו"א הם ע"ד כי מוח חכמה
כנגד אבא ומוח בינה כנגד אימא ומוח חסד כנגד ז"א ומוח גבורה
כנגד נוקבית כגודע כי תרין עטרין חו"ג הם החסד לז"א והגבורה
לנוקבית ומלא כי אלו הן מוחין הם ד' הויות עסמ"ב. אמנם
להיותם מוחין מלד אימא אינם הויות גמורות כל אחד מד' אותיות
אבא הם כל הויה משלשה אותיות. בסוד יה"ו כגודע כי יה"ו הוא
צביתה שהיא בגי' אהיה וגם כל אהיה הוא צביתה ולכן תכין כי
ד' מוחין אלו הם ד' שמות יה"ו במליון כבוד ע"ב ס"ג מ"ה בין
וזה הענין תכין בד' דאחד איך עתה מוריד את הד' מוחין
האלו הנו' אל ז"א הנק' א"ח וזהו כללות מלת אחד א"ח ד' כי
הז"א הנק' א"ח מקבל הד' מוחין האלו עתה. והנה נתבאר איך הם
באים מלבושים תוך נה"י דאימא ולכן תכין ג"כ בעניינם והנה
הם ד' שמות אהיה כגודע כי כל אהיה הוא צביתה. אבא עתה
לא תכין בהם אלא בד' שמות אה"י כל א' מ' אותיות בלבד ותכין
לחבר כל מוח עם לבשו כזה. יוד יה וי"ו אלף ה"י יוד. יוד יה
וא"ו אלף ה"י יוד. יוד ה"א וא"ו אלף ה"א יוד יה ואלף ה"א יוד:
והרי הורדת אל הו"א ב' מוחין הנקרא חו"ב שבו שה"ס שני
שמות יה"ו ואה"י במלוואו כנו"ל בדרוש' היליית אבא השני
מוחין האחרים הנק' חו"ג הם שמות של אהיה כנו' שם. ולכן
לריך לכין בג"כ אח"כ בד' אותיות אהיה בד' דאחד ותכין בהם
(ו) במלוייהם דידין אלף ה"ו וי' ותכין כי השם הזה הוא כללות
החו"ג כי שניהם נק' בשם הזה ואני מסופק מעט בענין זה הנו'
אם הד' שמות אה"י הנו' הם מוח בינה וכו' יה"ו הם תמנה.
והרא"י לזה הוא כי הרי שמות אהיה האלו הם בחו"ג והרי נזכר כל הד'
מוחין אבא היותם מוסכם אללי ששמעתי ממח"ל הוא כי הד' יה"ו
הם ד' מוחין בכללותם והד' אה"י הם ארבעים לבושים בכללותם
ועי"ל בספוק והיו הדברים האלה נו' יש להם ית' ענין זה של
החו"ג. אח"כ תכין להמשך ג"כ מוחין אל טוק' דו"א במלת אחד
והנקבה הזו כבר ביארנו עניינה לעיל כי המעלה עתה מין במלת
אחד היא רחל ולא לזה אמנם מלאנו ראיתו בזה כי הד' דאחד
היא מלכות הנקרא קשר של תפילין ש"ר גם אמרו כי בשכמל"ו
הוא במלכות ולריך לבאר הדברים האלה באר היטב שלא
יתלקו יחד :

והענין הוא דע כי ב' נקבות יש לז"א לאה ורחל וה"ס תרין
נשין דיעקב דאיהו ז"א ומלינו כבוד ויאבה יעקב את
רחל ותמיד הוא דיו"ר ומשכני' באלה רחל. וקלת טעמו של דבר
נת"ל והוא לפי שרחל נקרא עקרת הבית עיקרו של בית כי היא
מכלל ה"ס והיא ספי' עשירית שבהם ויש לה בחי' פרטוף גמור
והפרטוף הזה יש לו פנים ואחור ויש לו פנימי וחילון כמו שאר
הפרטופים שיש באל'. אבא לאה אינה רק האחור דאימא לבד
וזהו הטעם שלאה היא טולה דינים תקיפין לפי שאפי' אימא דינים
מתערין מינה ומכ"ש באחוריים שלה. וזהו טעם למה שביארנו
בענין דרוש התפילין כי גם שם נרמזו ב' הנקבות האלו והם בחי'
קשר תש"ר בסוד לאה דכתיב וראית את אחורי שהיא עומד' באחור
עם ז"א בחזיו העליון באחורו ראשו בסוד קשר תש"ר אבא רחל
נרמזה בסוד תש"ר כי היא עומדת תחתיו ולמטה של ז"א מתנגד הלב
ושם ביארנו טעמו של דבר כי רחל שהוא פרטוף גמור יש לה בחי'
תש"י בפרשיות ובבתיים כדמיון ז"א ממש שיש לו תש"ר אבא לאה
שאינה רק אחוריים דאימא אינה רק בחי' קשר דתש"ר שהיא עור
לבר

גבורה וביאורים: (א) מין דמ"ל כמ"י: (ב) עינין תו"ח דק"ה ע"כ ודב"ס דף א' ע"ג שאלה ז' (ג) עפ"ה סי"ג מק"ש: (ד) עינין לקמן דרוש ז' ופס"ה סל"ה
ס"ג כהנהגה השניה המתחלת נ"ח ועי"ה כהנהגות וביאורים עלי אוח כ"ז: (ה) עינין פ"ה שכ"ז פ"ו: (ו) ל"ס מדרוש ל"ט פ"ג: